ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἀπὸ τῶν πρώτων ἀρξάμενοι, λέγωμεν περὶ τῶν αὐτῶν, ὥσπερ τινὰς τόπους τῶν εἰρημένων τιθέντες καὶ πλείω ἄττα τῶν καθ' ἕκαστον ἀνάγοντες εἰς αὐτά.

Τῶν τοίνυν φωνηέντων τὰ μέν, α, η, ε, ο, ω, προτακτικά. τὰ δὲ ι, υ, ὑποτακτικά. οὕτω γάρ τοι ἐπιπλεκόμενα, συνίστησι τὰς διφθόγγους. ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ υ προτακτικόν, ὡς ἐν τῷ ηὸς, ἅρπυια, μυῖα. διφθόγγοι γάρ, καὶ αἱ. ῃ, ῳ, ηυ, ᾳ, υι καταχρηστικῶς, ἡ δὲ ωυ ἰώνων. ἔτι τῶν φωνηέντων, τὰ μέν, α, ε, ο. μεταβολικά, μεταβάλλει γὰρ ἐπὶ τῶν παρῳχημένων, τὸ μὲν α καὶ ε εἰς η. ἀσθενῶ, ἠσθένουν. ἐθέλω, ἤθελον, τὸ δὲ ο εἰς ω. ὀφείλω, ὤφειλον. τὰ δὲ. η. ι. υ. ω, ἀμετάβολα, ὡς μὴ μεταβάλλοντα, ἡγεμονεύω γάρ, ἡγεμόνευον. ἰξεύω, ἴξευον. ὑβρίζω, ὕβριζον. ὠφελῶ, ὠφέλουν. μεταβάλλει τοιγαροῦν εἰς η τὸ ε πανταχοῦ, πλὴν τῶν τεσσάρων καὶ δέκα τινῶν, ἐφ' ὧν τὸ ι. προσλαμβάνει.

Τῶν δὲ συμφώνων τὰ μὲν ζ. ξ. ψ διπλᾶ ἐκ συμφώνων δυοῖν σύγκειται, τὸ ζ ἐκ τοῦ σ καὶ δ. τὸ δὲ ξ, ἐκ τοῦ κ καὶ σ. τὸ δὲ ψ ἐκ τοῦ π καὶ σ. τὰ δὲ λ, μ, ν, ρ, ἀμετάβολα, οὔτε γὰρ ἐπὶ τῶν ῥηματικῶν σχηματισμῶν μεταβάλλει, οὔτ' αὖ ἐπὶ τῶν ὀνοματικῶν κλίσεων. ψάλλω, ψαλῶ. νέμω, νεμῶ. κρίνω, κρινῶ. σπείρω, σπερῶ. νέστωρ, νέστορος, ἕλλην, ἕλληνος.

Τὰ δὲ ψιλά, καὶ δασέα, καὶ μέσα, οὕτω πως ἔχει. ὥστε τοῦ μὲν β μέσον

τοῦ, π, καὶ φ, εἶναι τὴν φωνήν. τὸ δὲ, γ. μέσον τοῦ, κ καὶ χ. τὸ δὲ δ μέσον τοῦ, θ καὶ τ.

ΠΕΡΙ ΣΥΛΛΑΒΗΣ.

Συλλαβῆς δὲ, τὸ μέν τι μακρόν, τὸ δὲ, βραχύ, τὸ δὲ, κοινόν. καὶ τοῦ μακροῦ, τὸ μὲν, φύσει, ἥρως. τὸ δὲ θέσει ἄπλους. συνίστησι δὲ τὴν μὲν λέξιν, ἡ συλλαβή. ἐπιπλοκὴ δή τις αὕτη γραμμάτων ὑπάρχουσα, τὸν δὲ λόγον, ἡ λέξις.

Λόγος δὲ, τῇ μὲν, ἐντεινόμενος, τῇ δὲ, ἀνιέμενος, ταῖς καλουμέναις προσῳδίαις τυγχάνει.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΔΙΑΣ.

Τῶν δὲ προσῳδιῶν, ἡ μὲν ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα καὶ ἡ περισπωμένη, τόνοι. ἡ δὲ δασεῖα καὶ ἡ ψιλή, πνεύματα. ἡ δὲ ἀπόστροφος, καὶ ἡ ὑφὲν, καὶ ἡ διαστολή, πάθη.

Τόποι τῆς μὲν ὀξείας, ἡ λήγουσα, ὅθεν τὸ ὀξύτονον, ἀγαθός. ἡ παραλήγουσα, ὅθεν τὸ παροξύτονον καὶ βαρύτονον, λόγος. ἡ προπαραλήγουσα, ὅθεν τὸ προπαροξύτονον, δίκαιος.

Τῆς δὲ βαρείας τόπος, πᾶσαι αἱ ὁμαλῶς ἀναγινωσκόμεναι συλλαβαί. διὸ καὶ συλλαβικὸς ὀνομάζεται τόνος. τίθεται δὲ ἐπὶ μόνων τῶν ὀξυτονουμένων, ὅταν κατὰ συνέπειαν ἀναγινώσκωμεν ὁμαλῶς, οἷον τοὺς περὶ τὸν ἄρχοντα.

Τῆς δὲ περισπωμένης τόπος, ἡ λήγουσα, ὅθεν τὸ περισπώμενον, ποιῶ. καὶ ἡ παραλήγουσα, ὅθεν τὸ προπερισπώμενον, ποιοῦμαι.

Τῆς δὲ δασείας τε καὶ ψιλῆς, τὰ ἀρκτικὰ φωνήεντα, ἄνθρωπος, ὅμηρος. καὶ τῶν συμφώνων τὸ ρ, ῥῆμα.

Τῆς δὲ ἀποστρόφου, ἔνθα τι ἐκθλίβεται. ἄρα οὗτος, ἄρ᾽ οὗτος. Τῆς δὲ ὑφὲν, ὑπὸ τοῖς ἐκ δυοῖν τινῶν, ἢ καὶ πλειόνων συνθέτοις. οἷον πασιμέλουσα.

Τῆς δὲ διαστολῆς. ὑφ᾽ ἓν τῶν συντιθεμένων διάκρισίν τινα δι᾽ ἐμπειρίαν, ὅ,τι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΜΕΡΩΝ.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

Τῶν δὲ τοῦ λόγου μερῶν τοὔνομα δὴ παρὰ τὰ πρότερον εἰρημένα, καὶ

ἐθνικόν τι

ἐθνικὸν τι ἐστίν, οἷον φρύξ. καὶ ἀόριστον ὁποῖός τις. καὶ περιληπτικόν, δῆμος. καὶ ἐπιμεριζόμενον, ἕτερον ἑκάτερος, ἕκαστος, ἄλλος. καὶ περιεκτικόν, ἀμπελών. καὶ πεποιημένον, φλοῖσβος. καὶ τακτικόν, πρῶτος, δεύτερος. καὶ πρός τι, πατήρ. καὶ ὡς πρός τι, νύξ, θάνατος.

τὰ μὲν δὴ κύρια ἀεὶ μονογενῆ ἐστι. καὶ ἤτοι ἀρσενικὸν μόνον. ἢ θηλυκόν. οἷον ὅμηρος, καλλιόπη. τῶν προσηγορικῶν, ὅσα σημαντικὰ ζώων, κοινὰ τῶν γενῶν ὡς ἐπιτοπλεῖστόν ἐστιν, ἔνια μέντοι καὶ ἐπίκοινα.

τὰ δὲ κυρίως ἐπίθετα τριγενῆ πάντα, σοφός, σοφή, σοφόν. τὰ δὲ ἐπαμφοτερίζοντα, καὶ νῦν μὲν ὡς ἐπίθετα λαμβανόμενα, νῦν δὲ ὡς προσηγορικά, οἷον τὸ εὐεργέτης. καὶ πολίτης, καὶ βασιλεύς, καὶ τὰ τοιαῦτα, διγενῆ ἐστιν, τούτων δὲ καὶ τὸ γέρων καὶ πτώξ.

τὰ μὲν οὖν εἰς ος καθαρόν, ἁπλᾶ τριγενῆ, εἰς α τὸ θηλυκὸν σχηματίζει· δίκαιος, δικαία. ὡσαύτως δὲ καὶ εἰ τῷ ρ συλλαβιζομένην ἔχει τὴν λήγουσαν, ἀνθηρός, ἀνθηρά. τὸ δὲ σοφίη καὶ τὰ τοιαῦτα ἰωνικά. τὰ δὲ εἰς μὴ καθαρὸν λήγοντα, εἰς η τὸ θηλυκὸν ἔχει σχηματιζόμενον, οἷον ἔρημος, ἐρήμη. φρόνιμος, φρονίμη.

τὰ δὲ ἐρωτηματικὰ εἴτουν πευστικά, τριγενῆ καὶ αὐτά ἐστιν, τίς, τί, ποῖος, ποία, ποῖον. κλητικὴν τε οὐκ ἔχει. λαμβάνεται δὲ ἢ κατ' οὐσίαν. οἷον τὸ τίς, ἢ κατὰ ποιόν, οἷον ποῖος. ἢ κατὰ ποσόν. οἷον τὸ πόσον, καὶ πηλίκον, καὶ πόσον, καὶ πότερον. ἢ κατὰ τόπον, ποδαπός. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀόριστα τριγενῆ ἐστι, καὶ ἕκαστα ἐφ' ἑκάστων τῶν πευστικῶν σχηματίζεται, προσθέσει τοῦ ο, ποῖος, ὁποῖος, πότερος, ὁπότερος. τριγενῆ δὲ καὶ τὰ ἀναφορικά, καὶ ἢ κατὰ τὸ ποιὸν ἢ κατὰ τὸ πόσον λαμβανόμενα. τοιοῦτος, οἷος, τηλικοῦτον, ἡλίκον, τόσον, ὅσον.

τὰ δὲ περιληπτικὰ εἴτουν συστηματικά, μονογενῆ, δῆμος, πλῆθος.

τὰ γε μὴν ἐπιμεριζόμενα τριγενῆ, ἕτερος, ἑτέρα, ἕτερον, ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο. τετραχῶς δὲ τὰ ἐπιμεριζόμενα ἢ τὸ ἓν ἐκ δυοῖν, οἷον τὸ ἕτερον, ἢ δύο καθ' ἕν οἷον τὸ ἑκάτερον. ἢ ἓν ἐκ πολλῶν, οἷον τὸ ἄλλο. ἢ πολλὰ καθ' ἕν, οἷον τὸ ἕκαστον. τριγενῆ δὲ καὶ τὰ τακτικά, πρῶτος, πρώτη, πρῶτον, καὶ τὰ μετουσιαστικά, λίθινος, λιθίνη, λίθινον. ταυτὶ δέ, καὶ ἀπὸ μόνων τῶν ὁμοιο-

μερῶν σχηματίζεται. ξύλον γὰρ καὶ ὀστοῦν καὶ σὰρξ τῶν ὁμοιομερῶν, ὅθεν τὸ ξύλινον καὶ ὀστέϊνον καὶ σάρκινον, ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. εἰς δύο δὲ μάλιστα καταλήξεις ἀναμερίζεται· ἤτοι γὰρ εἰς ινον, πήλινον, ἢ εἰς ωδες πηλῶδες γεῶδες. τῶν γε μὴν ἐκ μετάλλων ἰδία κατάληξις εἰς εον καὶ ουν κατὰ συναίρεσιν χρύσεον σιδήρεον χάλκεον ἀργύρεον. οἷς καὶ τὸ κεραμεοῦν ἠκολούθησεν. καθόλου δὲ τοῖς ὀνόμασι ἕπεται τὰ πρότερον εἰρημένα πέντε. ὧν τὸ γένος, καταχρηστικῶς καὶ κοινόν τι καὶ ἐπίκοινον ἐστί, τὸ μὲν γὰρ ἀρσενικῷ μόνως ὑποτασσόμενον ἄρθρῳ ἀρσενικόν. τὸ δὲ θηλυκῷ μόνως θηλυκόν. τὸ δὲ οὐδετέρῳ, οὐδέτερον. τὸ δὲ ἀμφοῖν, ἀρσενικῷ τε καὶ θηλυκῷ, κοινόν. τὸ δὲ συνθατέρῳ, ἄμφω τὰ γένη σημαῖνον, ἐπίκοινον. οἷον ἀετός, χελιδών.

Εἶδος δὲ τὸ μὲν πρωτότυπον, οἷον πᾶς, τὸ δὲ παράγωγον οἷον λόγιος.

Παραγώγου δὲ ἑπτὰ μάλιστα εἴδη τὰ πρότερον εἰρημένα, ὧν τοῦ συγκριτικοῦ τε καὶ ὑπερθετικοῦ σχηματισμοὶ ὧδε.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΣΥΝΚΡΙΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡΘΕΤΙΚΩΝ.

Τὰ εἰς ος λήγοντα τῶν ἐπιθέτων τριγενῶν ὀνομάτων μεταβολῇ τοῦ σ εἰς τ, καὶ προσλήψει τοῦ ερος συγκριτικὰ γίνεται. οἷον ἔνδοξος ἐνδοξότερος. προσλήψει δὲ τοῦ ατος, ὑπερθετικά, ἔνδοξος ἐνδοξότατος, παλαιὸς παλαιότατος. πλὴν τοῦ καλὸς καὶ κακὸς, καὶ ἑτέρων τινῶν, καλλίων γὰρ κάλλιστος, κακίων κάκιστος. βελτίων βέλτιστος, ἀμείνων, κρείττων, ἄριστος. χείρων, ἐλάττων, ἥσσων, μείων, ἐλάχιστος. μείζων, μέγιστος, ῥᾴων ῥᾷστος.

Εἰ δὲ εἰς ης τὸ θετικόν, διὰ τοῦ εος τυγχάνει κλινόμενον, ἀπὸ τοῦ ες οὐδετέρου τὸ συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν γίνεται, μεταβολῇ, καὶ προσλήψει ὡς εἴρηται, εὐγενὴς εὐγενές, εὐγενέστερος, εὐγενέστατος. ἀληθής, ἀληθές, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος.

Εἰ δὲ εἰς υς εἴη τρίγενες. δῆλον ὅτι καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου ὁμοίως. βραχύς, βραχύ, βραχύτερος, βραχύτατος. πλὴν τοῦ ἡδύς, πολύς, ταχύς, ἡδίων γὰρ ἥδιστος, καὶ πλείων πλεῖστος, καὶ ταχείων τάχιστος. ἢ καὶ ταῦτα προσθέσει ἔτι τοῦ τερος, καὶ τατος εἴη ἂν σχηματίσαι, πλὴν τοῦ πολύς, ἢ ὑπε-

ρος.

ρος, ἡδύτατος, ταχύτερος, ταχύτατος.

τῶν εἰς υς ἄρα τὰ μὲν ἁπλοῦν τὸ συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν ποιεῖται, τὰ δὲ, διπλοῦν. ἁπλοῦν μὲν τὸ εὐρὺς, εὐρύτερος καὶ εὐρύτατος μόνον, διπλοῦν δὲ τὸ ἡδὺς, καὶ γλυκὺς, καὶ ὠκὺς, ταῦτα γὰρ οὐ μόνον εἰς τερος, καὶ τατος, ἀλλὰ καὶ εἰς ων καὶ εἰς ιστος, γλυκίων, γλύκιστος, ὠκίων ὤκιστος, ὁμοίως δὲ τούτοις, καὶ αἰσχρὸς καὶ ἐχθρὸς. εἰ δὲ καὶ τὸ βράσσων, καὶ θάσσων, καὶ πάσσων οὐ παραλιπεῖν δέοι, εἴη ἂν οὕτω καὶ ἄττ' ἂν τριπλοῦν τὸ σχῆμα παρέχοιτο, ἀπὸ γὰρ τοῦ βραδὺς καὶ βραχὺς, τὸ βράσσων συγκριτικόν· καὶ ἀπὸ τοῦ ταχὺς, τὸ θάσσων, καὶ ἀπὸ τοῦ παχὺς, τὸ πάσσων.

τὰ δὲ εἰς ἄλλο τι λήγοντα, τῶν έστερος καὶ έστατος, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς συγκριτικὰ, μετασχηματίζεται, ὧδε, σώφρων, σώφρονος, σωφρονέστερος, σωφρονέστατος. χαρίεις, χαρίεντος, χαριέστερος, χαριέστατος. καὶ χωρὶς δὲ τοῦ ε, εὔνους, εὐνούστερος, εὐνούστατος. οὐ μόνον δ' ἀπὸ ὀνομάτων συγκριτικὰ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ μετοχῶν, ἐρρωμενέστερος, καὶ ἔτι ἀπὸ προθέσεων, πρότερος, καὶ ὑπέρτερος. καὶ ἀπὸ ἐπιρρημάτων, ἐγγύτερος, πορρώτερος, ἀνώτερος.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΠΑΤΡΩΝΥΜΙΚΩΝ.

Πατρωνυμικοὶ δὲ σχηματισμοὶ τοιοῦτοι, ὅσα μὲν τῶν ὀνομάτων εἰς ος καθαρὸν λήγει, εἰς άδης μετασχηματιζόμενα, τὸ ἀρσενικὸν πατρωνυμικὸν ποιεῖ, ἥλιος, ἡλιάδης. ὅσα δὲ μὴ ἐς καθαρὸν, εἰς ίδης, κρόνος κρονίδης. τοῖς γε μὴν κλίσεως οὖσι πέμπτης, ἀπὸ τῶν γενικῶν ὁ σχηματισμὸς εἰς ίδης. ἔνθα δὴ καὶ συναίρεσις γίνεται, ἐφ' ὧν τὸ ε παραλήγει, καὶ σχηματισμὸς ἕτερος, εἰς ων ἰώνων, πέλοψ πέλοπος. πελοπίδης. πηλεὺς πηλέως, πηλεΐδης καὶ πηλείδης κατὰ συναίρεσιν, καὶ πηλείων. τῆς δὲ πρώτης, εἰς άδης, αἰνείας αἰνειάδης. ἰφίτης ἰφιτάδης.

ΠΕΡΙ ΘΗΛΥΚΩΝ ΠΑΤΡΩΝΥΜΙΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ.

Τὰ δὲ θηλυκὰ πατρωνυμικὰ ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν, ἐκβολῇ τοῦ δη, ἡλιάδης ἡλιάς. νεστορίδης νεστορὶς, καὶ ἔστι τὰ μὲν ἀρσενικὰ, κλί

σεως πρώτης. τὰ δὲ θηλυκὰ, πέμπτης. πριαμίδης πριαμίδου, πριαμὶς πριαμίδος, ἔστι δὲ καὶ ἑτέρου πατρωνυμικοῦ εἶδος καταχρηστικῶς. ἐπὶ μὲν ἀρσενικοῦ εἰς διος, οἷον ὑψεράδιος. ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ εἰς ινη. οἷον ἀδρασίνη, καὶ ἠετίωνη, ὥσθ' οὕτω τριχῶς ἂν εἴη τό, τε ἀρσενικὸν, καὶ τὸ θηλυκόν.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΥΠΟΚΟΡΙΣΤΙΚΩΝ.

Τὰ δὲ ὑποκοριστικὰ, ἀπὸ κυρίων τε καὶ προσηγορικῶν σχηματίζεται. οἷον ἀπὸ μὲν τοῦ ζηνόδωρος, ζηνᾶς. ἀπὸ δὲ τοῦ ἄνθρωπος, ἀνθρωπίσκος. εἴδη δὲ τῶν μὲν ἀρσενικῶν, ἕξ, εἰς ων δισυλλάβως, βάκχων ὁ βακχυλίδης. εἰς ων παραλήγων τῷ ι, μωρίων, ὁ μωρός. εἰς αξ, ῥόδαξ, ὁ ῥόδιος, εἰς ας ζηνᾶς. μητρᾶς. εἰς κος ἀνθρωπίσκος. εἰς λος. ναυτίλος, ὁ ναύτης. τῶν δὲ θηλυκῶν τρία, εἰς ων ὕψων. ἡ ὑψιπύλη, εἰς ις θεραπαινὶς, ἡ θεράπαινα, εἰς κη παιδίσκη, ἡ παῖς. τῶν δὲ οὐδετέρων ἕν, εἰς ον, μειρακύλλιον.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΚΤΗΤΙΚΩΝ.

Καὶ τὰ κτητικὰ δὲ ἀπὸ κυρίων τε καὶ προσηγορικῶν παράγεται. τὰ εἰς ειον μὲν ἀπὸ τῶν εἰς ευς, νηλεύς, νηλέως, νήλειον, ἄλλου μόνον, ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου γὰρ, τὸ ἀνθρώπειον.

τὰ εἰς κος δὲ καὶ εἰς ωδες, ἀπὸ τῶν εἰς ος, λόγος λογικός, ἄλλου μόνον, βασιλέως γὰρ βασιλικόν, τε καὶ δεκέλεια, δεκελεικόν. γραμματικοῦ δὴ κἀνταῦθα μηδὲν ὑπὸ τοῦ ἀκριβοῦς παρακωλυομένου, θέσθαι, ἄμφω τὰ εἴδη ἀφ' ἑκάστου τῶν εἰρημένων παράγεσθαι, ἂν ὀνομάτων. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ἄνθρωπος, ἀνθρωπικὸν, καὶ ἀνθρώπειον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ὁμήρου ὁμηρικὸν καὶ ὁμήρειον, καὶ ἀπὸ τοῦ αἴαντος, αἰαντικὸν τε καὶ αἰάντειον. τε καὶ ἀπὸ τοῦ πλάτωνος πλατωνικὸν τε καὶ πλατώνειον. ἔνιοι δὲ καὶ τὰ παρωνύμως ἀπὸ τοῦ τόπου λεγόμενα κτητικὰ, οἰκειωματικὰ ὀνομάζουσι, οἷον τὸ οὐράνιον, καὶ θαλάσσιος, καὶ τὰ ὅμοια, ὥς τε καὶ εἴη ἂν οὕτω τὰ κτητικὰ τριχῶς, ἢ ὡς οἰκειωματικῶς, οὐράνιον, ἢ συνεκφαντικῶς, γραμματικὸν, ἢ μετουσιαστικῶς, λιθῶδες.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΠΑΡΩΝΥΜΟΥ.

Παρωνύμου δὲ τόποι σχηματιστικοί, ὅσα καὶ εἴδη ὀνομάτων, καὶ εἴη

ἂν

ἂν ἐφ' ἑκάστου τῶν ὀνομάτων παράγειν, ἀρσενικὸν μὲν εἰς ων μονογενές.
φίλος, φίλων. θηλυκὸν δὲ εἰς οτης μονογενὲς, φιλότης. οὐδέτερον δὲ εἰς
ιον, καὶ ὅλως εἰς ον τριγενὲς, φίλιον, φιλικόν. οὐχ ἁπλοῦν μέντοι τριγε
νὲς ἀλλ' ὡς τὰ τῶν εἰδῶν κτητικά τε καὶ παραλληλικά, ἀνθρωπικὸν γοῦν καὶ
ἀνθρώπειον, καὶ ἀνθρωπῶδες, καὶ ξύλινον, καὶ ἀνθηρόν, καὶ ὅλως κατὰ τὸν
ἀποδοθέντα σχηματισμὸν τῶν εἰδῶν τοῦ ὀνόματος. Σκοπεῖν δὲ χρὴ καὶ
εἰ δεκτικὸν τριγενείας τὸ εἶδος. οὐ γὰρ καθόλου τὰ εἰς ον οὐδέτερα, τριγενῆ,
ζωύφιον γοῦν καὶ μειρακύλλιον, καὶ λεβήτιον, καὶ ὅλως τὰ ὑποκοριστικά, μο
νογενῆ. Θεωρητέον δὲ καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν παρωνύμων σχηματισμοὺς κατὰ
τὴν διαφορὰν τῶν εἰδῶν, οἷον ἐπὶ μὲν τοῦ ὑποκοριστικοῦ, λίθαξ. ἀνθρωπίσκος,
μνωᾶς, ἐπὶ δὲ τοῦ πατρωνυμικοῦ, εἰς δης.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΡΗΜΑΤΙΚΟΙ.

Τὰ δὲ ῥηματικά, ὡς καθόλου εἰπεῖν, ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου,
ἤτοι πρώτου προσώπου, ἢ δευτέρου, ἢ τρίτου. τὰ μὲν δὲ πολλὰ τῶν ῥη-
ματικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου, πεποίημαι. ποίημα. λελόγισμαι, λογισμός. τὰ δὲ
θηλυκὰ ἀπὸ τοῦ δευτέρου, λέλυσαι, λύσις. τὰ δὲ εἰς σος τριγενῆ. ἀπὸ τοῦ τρίτου, ἤκου
σται, ἀκουστός. καὶ πρὸς τούτοις τὰ εἰς ηριον, προσηγορικά, πέποται, ποτήριον.
Σχῆμα δ' ἂν παρὰ τὰ πρότερον εἰρημένα. καὶ τι παρασύνθετον εἴη, οἷον
ἀπὸ τοῦ συνθέτου παραγόμενον. φίλιππος, φιλιππίδης.

ΕΦ' ΑΣ ΤΩΝ ΚΛΙΣΕΩΝ ΕΚΑΣΤΟΝ ΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΑΝΑΓΕΤΑΙ.

Εἰς πέντε δὲ τοὔνομα ἐπιμεριζόμενον κλίσεις ὡς εἴρηται, ὅπως ἀνάγοιτο
ἂν ἐφ' ἑκάστης καὶ κοινῇ τε καὶ ἰδίᾳ θεωροῖτ' ἂν ὧδε.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ.

Τὰ μὲν οὖν εἰς ας καθαρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἁπλᾶ βαρύτονα ὀνό
ματα, ἀνάγεται ἐπὶ τὴν πρώτην, αἰνείας. Ἔτι τὰ εἰς ης βαρύ
τονα ἁπλᾶ μονογενῆ σπονδειακά, τουτέστιν, ὅσα δὴ καὶ τὴν παραλήγουσαν
ἔχει μακράν, χρύσης. καὶ μὴ ἁπλᾶ δέ, ἢν μὴ ἐξ οὐδετέρου εἰς ος λήγοντος
συγκέηται, πλώνης. ὀλυμπιονίκης. Ἔτι τὰ εἰς δης ἐσχηματισμένα, εἴτε
παρωνυμικά

παρωνυμικά, εἴτε κύρια· πριαμίδης, πριαμίδου, παλαμίδης, παλαμίδου, πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ εἶδος οὐδετέρου συνθέτων, τὸ δὲ ὑπερείδης καὶ ἀριστείδης, καὶ ἕτερα ἄττα τοῖς παρωνυμικοῖς ἀκολουθοῦντα τυγχάνει. ἔτι τὰ εἰς της ἰαμβοκατάληκτα, τουτέστι τὰ βραχείᾳ παραλήγοντα οἷον δεσπότης, δεσπότου, πλὴν τοῦ κράτης, κράτητος γάρ.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ.

Τὰ δὲ εἰς α, ἢ εἰς η θηλυκά, μαῖα, τιμή, ἐπὶ τὴν δευτέραν.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ.

Τὰ δὲ εἰς ος ἀρσενικὰ καὶ θηλυκά, καὶ τὰ εἰς ον οὐδέτερα, ἐπὶ τὴν τρίτην, θεός, ὁδός, ἀγαθόν.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ.

Τὰ δὲ εἰς ως ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ ἀττικῶς, καὶ τὰ εἰς ων οὐδέτερα, ἐπὶ τὴν τετάρτην, ἀφαιρέσει γὰρ τοῦ ληκτικοῦ συμφώνου κλίνεται. μενέλεως, μενέλεω, εὔγεων, εὔγεω. ἀνάγοιτο δ' ἄν πως ἐπὶ ταύτην καὶ τὰ κλινόμενα δωρικῶς, ἀφαιρέσει τοῦ σ, λάας, λάα. ποδῆς ποδῆ.

ΟΣΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ.

Τὰ δὲ παρὰ τὰ εἰρημένα δὴ πάντα σχηματιζόμενα, ἀρσενικά τε καὶ θηλυκὰ καὶ οὐδέτερα, ἐπὶ τὴν πέμπτην, τὴν δὲ γενικὴν πάντα ταῦτα ἔχει εἰς ος, διαφόρως μέντοι, ἢ τὰ μὲν εἰς καθαρόν. τὰ δὲ μή, ἀλλὰ συνόντος συμφώνου, ἢ ψιλοῦ, ἢ δασέος, ἢ ἀμεταβόλου, ἢ μέσου.

Τῶν μὲν οὖν φωνηέντων τελικὰ τῶν τοιούτων ὀνομάτων, α, ι, υ, ω. τῶν δὲ συμφώνων σ. νσ. λσ. ξ. ψ. ν. ρ. καὶ δὴ τὰ μὲν εἰς α λήγοντα ἀπαθῆ, διὰ τοῦ τ κλίνεται. βῆμα βήματος. πλὴν εἴ τι ἀπ' ἀρσενικοῦ παρεσχηματισμένον ἐστί. τὸ γὰρ τοιοῦτον, τὴν τοῦ ἀρσενικοῦ κλίσιν ἔχει, ὅθεν παρῆκται. μέγα, μεγάλου, ὅτι μέγας μεγάλου. καὶ πλὴν τῶν ἐπὶ γραμμάτων, ἄλφα, βῆτα, ἄκλιτα γάρ. τὰ δὲ εἰς ι. ἑλληνικὰ μὲν ὄντα, διὰ τοῦ τ, μέλι μέλιτος. πλὴν τῶν ἀπὸ ἀρσενικοῦ παρεσχηματισμένων. ταῦτα γὰρ τὴν τοῦ ἀρσενικοῦ κλίσιν φυλάττει, ὅθεν παρῆκται, τὶ τινός. ὅτι τὶς

τινός. εὔχαρι εὐχάριτος, ὅτι εὔχαρις εὐχάριτος. βάρβαρα δέ, διὰ τοῦ καθαροῦ, σίνηπι σινήπιος. τὰ δὲ εἰς ῡ, διὰ τοῦ καθαροῦ. γόνυ γόνυος. καὶ μακρὰν τὴν παραλήγουσαν ἔχοντα, ἢ τριγενῆ ὄντα, τροπῇ τοῦ ῡ εἰς ε̄, πῶϋ πώεος. ἡδύ, ἡδέος. ὀξὺ ὀξέος. τὰ δὲ εἰς ω̄, τῷ καθαρῷ, λητὼ λητόος. πάλιν δὲ τὰ εἰς σ̄ λήγοντα, τῇ μὲν διὰ τοῦ καθαροῦ κλίνεται, τῇ δὲ διὰ τοῦ τ̄ ψιλοῦ, ἢ διὰ τοῦ θ̄ δασέος, ἢ διὰ τοῦ δ̄ μέσου. τὰ μὲν γὰρ εἰς ε̄ς, διὰ τοῦ καθαροῦ, ἀληθὲς ἀληθέος. ἔτι τὰ εἰς εῡς, ἢ εἰς αῡς, ἀποβάλλοντα τὸ ὑποτακτικὸν αὐτῶν φωνῆεν. βασιλεύς, βασιλέως, ναῦς ναός.

ἔτι τὰ εἰς οῡς, ὁμοίως. βοῦς βοός. πλὴν τοῦ πούς, ποδός. καὶ ὀδούς ὀδόντος. ἐκ συναιρέσεως δὲ μὴν ὄντα, ἐπὶ τὴν τρίτην ἀνάγεται. νοῦς, νοῦ, νῷ. ἔστι μέντοι καὶ ὡς ἀπαθῆ κλίνειν τὰ τοιαῦτα, νοῦς νοός.

συντετάχθω δὲ τοῖς τοιούτοις καὶ τὰ εἰς οῑς κατὰ συναίρεσιν. οἶς οἰὸς καὶ φθοῖς, φθοιός. ἔτι τὰ εἰς ο̄ς οὐδέτερα, σθένος σθένεος. φάος, φάεος, καὶ ὅσα ἐκ τούτων σύγκειται εἰς η̄ς, δημοσθένης, δημοσθένεος. καὶ ὅλως τὰ εἰς η̄ς λήγοντα, ὧν οὐδέτερον παρεσχηματισμένον εἰς ε̄ς. ἀληθής, ἀληθέος, τούτοις δὲ ἠκολούθησε καὶ τὸ ἄρης.

ἔτι τὰ εἰς ω̄ς ἀρσενικὰ μακρᾷ παραλήγοντα. μίνως μίνωος. ἥρως, ἥρωος, κοινῶς δηλονότι, ἀττικῶς γάρ, τετάρτης γίνεται κλίσεως. μίνως μίνω.

ἔτι τὰ εἰς ω̄ς μονοσύλλαβα ἀπαθῆ. θώς, θωός. δμώς, δμωός.

τὰ γὰρ ἐκ συναιρέσεως, διὰ τοῦ τ̄ κλίνεται. φῶς, φωτός. ἐφ᾽ ἃς δὴ ἀναφέροιτ᾽ ἂν καὶ τὸ οὖς, ὠτός. καὶ ἄλλως, τὰ εἰς ω̄ς μονοσύλλαβα, ἔχοντα μετὰ τοῦ δ̄, ἢ θ̄, ἢ τ̄, διὰ τοῦ καθαροῦ κλίνεται. δμώς, θώς, τρώς. ἄλλο δέ τι ἔχοντα σύμφωνον, διὰ τοῦ τ̄, χρώς, φώς. συντετάχθω δὲ τοῖς εἰρημένοις καὶ τὸ λᾶς μονοσύλλαβον, λαὸς γάρ.

ἔτι τὰ εἰς ω̄ς θηλυκὰ ὀξύτονα ὄντα, αἰδώς, αἰδόος, ἠώς, ἠόος. βαρύτονα δὲ ὄντα ἐπὶ τὴν τετάρτην ἀνάγεται· κέως, κέω, ἕως, ἕω.

ἔτι τὰ εἰς ῑς προσηγορικὰ βαρύτονα, μὴ φύσει ὄντα μακροκατάληκτα· ὄφις, ὄφιος. ὕβρις, ὕβριος. πλὴν τοῦ χάρις, παῖς, χάριτος γάρ τοι καὶ παΐδος. ἔτι τὰ εἰς ῡς βαρύτονα, βότρυς, βότρυος. πλὴν τοῦ κόρυς,

κόρυθος. τούτων δ᾽ ἔνια καὶ μεταβολῇ τοῦ υ εἰς ε κλίνεται. πῆχυς, πήχεος. πέλεκυς, πελέκεος. ὡσαύτως δὲ καὶ ὀξύτονα ὄντα μονογενῆ. ἢν μακρὸν ἔχῃ τὸ υ, πληθύς, πληθύος, ἀχλύς, ἀχλύος, ὀϊζύς, ὀϊζύος. ὀαριστύς, ὀαριστύος. τριγενῆ δὲ ὄντα, ἐν τροπῇ τοῦ υ εἰς ε κλίνεται. ἡδύς, ἡδέος. τὰ δὲ εἰς ας οὐδέτερα, διὰ τοῦ τ κλίνεται, κρέας, κρέατος, οὖας, οὔατος. Ἔτι τὰ εἰς ας ἀρσενικὰ δισύλλαβα βαρύτονα, μακροκατάληκτα, ἃ δὴ καὶ τὸ ν πρὸ τοῦ τ προσλαμβάνει. αἴας, αἴαντος. κάλχας, κάλχαντος, πλὴν τῶν ἐχόντων θηλυκὰ εἰς αινα μετασχηματιζόμενα, μέλας γάρ, μέλανος, ὅτι μέλαινα, καὶ ὑπὲρ δύο δὲ συλλαβὰς ὄντα, εἰ ἀπὸ δισυλλάβου τοιούτου τυγχάνει συγκείμενα, οὕτω κλίνεται, πολυδάμας, πολυδάμαντος.

Παραπλησίως δὲ τούτοις, καὶ τὰ εἰς ας ὀξύτονα, καὶ μὴ καθαρὰ ἀρσενικὰ οἷον, ἱμάς, ἱμάντος, καὶ τὸ πᾶς δὲ περισπώμενον ὁμοίως, παντὸς γάρ, καὶ τὸ ἀπ᾽ αὐτοῦ οὐδέτερον, πᾶν. Ἔτι τὰ εἰς εις καθαρὸν, ἀποβάλλοντα τὸ ὑποτακτικὸν αὐτῶν φωνῆεν, χαρίεις, χαρίεντος. συμβαίνει δ᾽ ἄρα, καὶ τοῖς ἀπὸ τούτων παρεσχηματισμένοις εἰς εν οὐδετέροις, κλίνεσθαι ὁμοίως, τὸ γὰρ ν ἀμετάβολον, χαρίεις, χάριεν, χαρίεντος. ἐξαιρείσθω δὲ τὸ μείς, αἰολικόν, μηνὸς γάρ. Καὶ τὰ εἰς ους ἡ συνῃρημένα, τῶν ἁπλῶν ἔχει τὴν κλίσιν, πλακόεις, πλακόεντος, πλακοῦς, πλακοῦντος. Ἔτι τὰ εἰς ης βαρύτονα, ἰαμβικὰ τοῦτ᾽ ἔστι, τὰ βραχείᾳ παραλήγοντα, μὴ ἐσχατοσυλλαβοῦντα, διὰ τοῦ τ. λάχης, λάχητος. Ἔτι τὰ εἰς της θηλυκὰ ἰαμβοκατάληκτα, φιλότης, φιλότητος. Ἔτι τὰ εἰς ως ὀξύτονα, ὑπὲρ μίαν συλλαβήν, ἱδρώς ἱδρῶτος. Ἔτι εἰς ως ἀρσενικὰ βαρύτονα, βραχείᾳ παραλήγοντα, γέλως, γέλωτος. Ἔτι τὰ εἰς αις ἀπαθῆ, οἷον δαΐς, δαϊτός, τὸ σαΐς, σαϊτός, τὸ γὰρ ὁ παῖς, παιδός, ἐκ συναιρέσεως. Ἔτι τὰ εἰς ας ὀξύτονα, παλλάς, παλλάδος, τριάς, τριάδος, ἀρκάς, ἀρκάδος· πλὴν τοῦ κράς, κρατὸς γάρ. Τὰ δὲ εἰς ις κύρια διὰ τοῦ δ κλίνεται κοινῶς, πάρις, πάριδος. Ἔτι τὰ εἰς ις θηλυκὰ μακροκατάληκτα, μῆνις, μήνιδος. νεᾶνις, νεάνιδος. Ἔτι τὰ εἰς ις ὀξύτονα, μονοκατάληκτα, πριαμίς, πριαμίδος. Ἔτι τὰ εἰς εις μὴ καθαρά· κλείς, κλειδός, ἀντήρεις, ἀντήρειδος. Ἔτι τὰ εἰς υς θηλυκὰ ὀξύτονα, βραχυκα-

τάληκτα

τάληκτα, χλαμύς, χλαμύδος. καὶ προπαροξύτονα, τὸ ἔπηλυς, ἐπήλυδος γάρ. τὰ δὲ εἰς ις. προσηγορικὰ βαρύτονα, μακροκατάληκτα διὰ τοῦ θ. ὄρνις, ὄρνιθος. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰς ινς. ἕλμινς, ἕλμινθος. τὰ γε μὴν εἰς λς, ἐκβολῇ τοῦ σ τῷ ὑπάρχοντι ἀμεταβόλῳ κλίνεται. ἅλς, ἁλός.

τὰ δέ, εἰς ξ. τῇ μὲν διὰ τοῦ κ ψιλῷ κλίνεται. τῇ δὲ διὰ τοῦ χ δασεῖ, ἢ διὰ τοῦ γ μέσῳ. βαρύτονα μὲν γὰρ ὄντα, ὡς τύπῳ εἰπεῖν, διὰ τοῦ κ, θώραξ, θώρακος. πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ ῥῆμα εἰς ζω, ἢ εἰς γω, ταῦτα γὰρ διὰ τοῦ γ. ἅρπαξ, ἅρπαγος. ὅτι ἁρπάζω. τέττιξ, τέττιγος. ὅτι τεττίζω. σάλπιγξ, σάλπιγγος. ὅτι σαλπίζω, λέλεξ, λέλεγος, ὅτι λέγω. καὶ πλὴν τοῦ ἄναξ, ἄνακτος ᾖ. ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἄνακος. ὀξύτονα δὲ ὄντα, διὰ τοῦ γ. βουπλήξ, βουπλῆγος. αἴξ, αἰγός. ῥώξ, ῥωγός. καὶ πλὴν τοῦ βήξ, βηχός. πτώξ, πτωκός. καὶ πλὴν τῶν πρὸ τοῦ ξ σύμφωνον ἐχόντων, ἕτερόν τι τοῦ ρ, οἷον σάρξ, σαρκὸς γάρ. ἀκριβέστερον δέ, τὰ εἰς αξ, διὰ τοῦ κ. ἄνθραξ, ἄνθρακος. θρᾷξ, θρακός, πλὴν τοῦ ἅρπαξ, καὶ ἄναξ, καὶ τὰ εἰς ηξ. ἁπλᾶ μὲν ὄντα, διὰ τοῦ κ. μύρμηξ, μύρμηκος. σύνθετα δέ, διὰ τοῦ γ. βουπλήξ, βουπλῆγος. καὶ τὰ εἰς ιξ δέ, διὰ τοῦ κ. πλὴν τοῦ τέττιξ, τέττιγος, τὸ θρίξ, τριχὸς γάρ.

ἔτι τὰ εἰς υξ φύσει μακρᾷ παραλήγοντα, καὶ ὅσα δυσὶ συμφώνοις προφέρεται, ὧν θάτερον ἐκ πρώτης συζυγίας, διὰ τοῦ κ. δοίδυκος, βέβρυκος, ἄμπυκος. τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα, διὰ τοῦ γ, ἄντυξ, ἄντυγος. ἔτι τὰ εἰς ωξ ἁπλᾶ, πλὴν τοῦ ῥώξ. τὰ δὲ εἰς ψ, διὰ τοῦ π, κλίνεται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. κύκλωψ, κύκλωπος. ἄραψ μέντοι, ἄραβος, χάλυψ, χάλυβος. λίψ, λιβός. φλέψ, φλεβός. κίνυψ, κίνυφος. τὰ δὲ εἰς ν ἢ ρ, τῷ αὐτῷ κλίνεται ἀμεταβόλῳ. ἕλλην, ἕλληνος. νέστωρ, νέστορος. τρέπεται δὲ καὶ τῶν εἰς ην βαρυτόνων, τὸ η αὐτὸ εἰς ε, παρασχηματισμὸν οὐδετέρου ἐχόντων. τέρην, τέρενος, τέρεν γάρ. καὶ τῶν ὀξυτονουμένων, οἷς ἐστὶ τὸ ν κλιτικόν, ποιμήν, ποιμένος. πλὴν τοῦ μήν, μηνός, καὶ τῶν μὴ ἐχόντων δὲ τὸ ν κλιτικόν, αὐχὴν καὶ φρὴν οὕτω κλίνεται, αὐχένος, φρενός.

ὁμοίως δὲ καὶ τῶν εἰς ηρ ἔνια μεταβάλλει τὸ η οἷον, ὅσα βαρύτονα ὄντα, μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν. πίηρ, πίερος, καὶ τῶν

εἰς τηρ, ἀστήρ, πατήρ, μήτηρ, θυγάτηρ. καὶ τῶν εἰς θηρ. αἰθήρ. τὰ δὲ εἰς ιν καὶ τροπῇ ἔτι τοῦ ν εἰς σ εὐθυολεκτεῖται. ὅθεν καὶ δικατάληκτα ὠνόμασται. τῇ γε μὴν κλίσει ἐμμένει τῇ αὐτῇ. ὡς γὰρ δελφίν, δελφῖνος, οὕτω καὶ δελφὶς, δελφῖνος. ὥσπερ καὶ θὶς θινός, καὶ σαλαμὶς, σαλαμῖνος, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως, τούτοις δὲ καὶ τὸ τὶς μονοκατάληκτον παρακολουθεῖ, τινὸς γάρ.

Τὸ δὲ κτεὶς ἐπαμφοτερίζει. ὡς μὲν γὰρ εἰς εἰς λῆγον, κοινωνεῖ τοῖς δικαταλήκτοις, ὡς δὲ τῷ ε κλινόμενον, κοινωνεῖ τοῖς εἰς ην, κτενὸς γάρ. τῶν δὲ εἰς ων ἔνια καὶ τὸ τ προσλαμβάνει, οἷον τὰ παρισώμενα, ξενοφῶν, ξενοφῶντος. πλὴν τοῦ ποσειδῶν, ποσειδῶνος γάρ. καὶ τὰ ἔχοντα θηλυκὰ εἰς αινα μετασχηματιζόμενα. λέων γὰρ λέοντος, ὅτι λέαινα, καὶ δράκων, δράκοντος, ὅτι δράκαινα. καθόλου δὲ οὐδὲ τοῦτο, λάκων γὰρ λάκωνος. καίτοι τὸ θηλυκὸν ὑπάρχον ἐστὶ λάκαινα.

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ.

Ἀνάγοιτο δ' ἂν πως καὶ τὰ ἀριθμητικὰ ἐπὶ τὴν πέμπτην. εἷς, ἑνός. τρεῖς, τριῶν, τρισί. τέσσαρες, τεσσάρων, τέσσαρσι. πλὴν τοῦ δύο, δυοῖν. τρίτης γὰρ τὸ τοιοῦτο σχῆμα, οἷον καὶ τὸ ἄμφω, ἀμφοῖν. δύο δὲ οὐ μόνον ἐπὶ αἰτιατικῆς λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ γενικῆς καὶ δοτικῆς.

ΚΟΙΝΑ ΤΩΝ ΚΛΙΣΕΩΝ ΑΠΑΣΩΝ.

Κοινὸν δ' ἁπασῶν τῶν κλίσεων, τό τε τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν ἔχειν λήγουσαν εἰς ων. καὶ τὸ, τὴν αὐτὴν ἔχειν εὐθεῖαν καὶ κλητικὴν ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ, πλὴν ὅσον ἐπὶ μὲν ἑνικοῦ ἀττικῶς, ἐπὶ δὲ δυϊκοῦ καὶ πληθυντικοῦ ὅλως.

ΚΟΙΝΑ ΤΩΝ ΙΣΟΣΥΛΛΑΒΩΝ.

Τῶν δὲ ἰσοσυλλάβων κοινὸν, τὸ τὴν δοτικὴν ἔχειν εἰς ι ἀνεκφώνητον λήγουσαν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας, ἢ καὶ μετὰ μείζονος ἀντιστοίχου. αἰνείας, αἰνείᾳ. λόγος, λόγῳ, καὶ τὸ τὴν αἰτιατικὴν εἰς ν λήγειν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας, αἰνείαν, λόγον. Σεσημειώσθω ἐπὶ τῶν τελείως ἀκλίτων, ἄθω, κῶ, τέω, λαγώ, αἰτιατικολογούμενα, ἄνευ τοῦ ν ἀττικῶς.

ΚΟΙΝΑ ΤΗΣ Α. ΚΑΙ Β.

Της δὲ πρώτης καὶ δευτέρας κοινὸν, τὸ τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν λήγουσαν μὲν εἰς α, ὁμόφωνον ἑαυτῇ ἔχειν τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν, τῇ αἰνείᾳ, τὼ αἰνεία. τῇ μαίᾳ, τὰ μαία. λήγουσαν δὲ εἰς η, μεταβολῇ τοῦ η εἰς α καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ἀνεκφωνήτου ι, γίνεσθαι τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν, τῇ χρύσῃ, τὼ χρύσα, τῇ μούσῃ, τὰ μούσα.

ΚΟΙΝΑ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Της δὲ πρώτης καὶ δευτέρας, καὶ τετάρτης κοινὸν, τὸ τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν, προσλήψει μετὰ τοῦ ι καὶ ν, γίνεσθαι γενικὴν καὶ δοτικὴν τῶν δυϊκῶν, τὼ αἰνεία, τοῖν αἰνείαιν. τὰ μούσα, ταῖν μούσαιν. τὼ μενέλεω, τοῖν μενέλεῳν. προσλήψει δὲ τοῦ ι μόνου, γίνεσθαι εὐθεῖαν, τῶν πληθυντικῶν, τὼ αἰνεία, οἱ αἰνεῖαι, τὰ μούσα, αἱ μοῦσαι, τὼ μενέλεω, οἱ μενέλεῳ.

Ἔτι τὸ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν προσλήψει μὲν τοῦ σ, δοτικὴν γίνεσθαι τῶν πληθυντικῶν, οἱ αἰνεῖαι, τοῖς αἰνείαις, αἱ μοῦσαι, ταῖς μούσαις, οἱ μενέλεῳ· τοῖς μενέλεῳς. ἐκβολῇ δὲ τοῦ ι, καὶ προσλήψει τοῦ σ, αἰτιατικήν, οἱ αἰνεῖαι, τοὺς αἰνείας, αἱ μοῦσαι, τὰς μούσας· οἱ μενέλεῳ, τοὺς μενέλεως.

ΚΟΙΝΑ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΙ ΤΡΙΤΗΣ.

Της δὲ πρώτης καὶ τρίτης κοινὸν, τὸ τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς ου κλίνεσθαι. αἰνείας, αἰνείου, λόγος, λόγου.

ΚΟΙΝΑ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Της δὲ πρώτης, καὶ μέχρι τῆς τῆς πέμπτης κοινὸν, τὸ ἀπὸ τῆς εὐθείας, τὴν κλητικὴν γίνεσθαι, ἀφαιρέσει τοῦ σ, ὁ αἰνείας. ὦ αἰνεία. ὁ χαρίεις. ὦ χαρίεν.

ΚΟΙΝΑ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Της δὲ δευτέρας, καὶ μέχρι τῆς τῆς πέμπτης κοινὸν, τὸ ὁμόφωνον ὅλως ἔχειν τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ, ἡ μαῖα, ὦ μαῖα. ὁ λάχης, ὦ λάχης.

ΚΟΙΝΑ ΤΡΙΤΗΣ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Της δὲ τρίτης καὶ τετάρτης κοινὸν, τὸ τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν, ὁμοφωνεῖν τῇ εὐθείᾳ καὶ αἰτιατικῇ τῶν δυϊκῶν. τῷ λόγῳ, τὼ λόγω. τῷ μενέλεῳ, τὼ μενέλεω. Ἔτι τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν προσλήψει τοῦ σ γίνεσθαι δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἱ λόγοι, τοῖς λόγοις. οἱ μενέλεῳ, τοῖς μενέλεῳς.

ΚΟΙΝΑ ΤΡΙΤΗΣ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Τῆς δὲ τρίτης καὶ πέμπτης, τὸ ἀπὸ τῆς εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς, τῶν δυϊκῶν, γίνεσθαι εἰς οιν τὴν γενικὴν καὶ δοτικὴν τῶν δυϊκῶν, τὼ λόγω, τοῖν λόγοιν. τὼ αἴαντε, τοῖν αἰάντοιν.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ Α.

Ἴδιον δὲ τῆς μὲν πρώτης, τὸ τὴν κλητικὴν γίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὸ της ἢ ἐθνικῶν ὄντων, οὐ μόνον ἀφαιρέσει τοῦ σ, ἀλλὰ καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α. ὁ προφήτης, ὦ προφῆτα, ὁ πέρσης, ὦ πέρσα. Τῆς αὐτῆς δὲ καὶ τὸ τὴν γενικὴν τοῦ ἑνικοῦ, λήγειν εἰς εω, ἔθει ἰώνων. οἰκέτου, οἰκέτεω. πλείδου, πλείδεω, ὅθεν παρενθέσει τοῦ α, πλειάδεω.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ.

Τῆς δὲ δευτέρας, τὸ προσλήψει τοῦ σ, κλίνεσθαι. μαῖα, μαίας. τιμή, τιμῆς, καὶ σώζεσθαι δὴ τὸ α, καὶ ἐπὶ γενικῆς καθαρὸν ὄν. ἢ μετὰ τοῦ δ, ἢ τοῦ θ, ἢ τοῦ ρ. μὴ οὕτω δ' ἔχον, τρέπεσθαι εἰς η, μοῦσα μούσης.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ.

Τῆς δὲ τρίτης, τὸ τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι εἰς ω, λόγου, λόγῳ. Ἔτι τὸ τὴν κλητικὴν εἰς ε λήγειν, ὦ λόγε.

Ἔτι δὲ ἐκ τῆς εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τῶν δυϊκῶν, γίνεσθαι εἰς οι δίφθογγον τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν. τὼ λόγω, οἱ λόγοι. Ἔτι δὲ ἐκ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, προσλήψει μὲν τοῦ σ, τὴν δοτικὴν γίνεσθαι τῶν πληθυντικῶν, λόγοι λόγοις. εἰς ους δὲ, τὴν αἰτιατικήν.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Τῆς δὲ τετάρτης ἴδιον, ἐξαιρέσει τοῦ σ, κλίνεσθαι, μενέλεως μενέλεω, καὶ τὸ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, ὁμοφωνεῖν τῇ δοτικῇ τῶν ἑνικῶν.

ΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Τῆς δὲ πέμπτης ἴδιον, τὸ τὴν γενικὴν τῶν ἑνικῶν εἰς ος ἔχειν, αἴας, αἴαντος. Ἔτι τὸ τὴν δοτικὴν ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι εἰς ι. αἴαντος, αἴαντι. Ἔτι τὸ τὴν αἰτιατικὴν, ἀπὸ τῆς δοτικῆς εἰς α, αἴαντι, αἴαντα. τὸ δὲ ποσειδῶ καὶ κυκεῶ, καὶ ἱδρῶ διὰ ἀποκοπῆς, οἷον καὶ τὸ ἀπόλλω. Ἔτι τὸ τὴν κλητικὴν ἐπὶ μὲν τῶν διὰ τοῦ ντ κλινομένων ἀπαθῶν, ἀφαιρέσει τῆς

τῶν

ἐν τῇ γενικῇ ἐσχάτης συλλαβῆς γίνεσθαι, αἴαντος, ὦ αἶαν, χαρίεντος, ὦ χάριεν, τοῦ γε μὴν πλακοῦς, καὶ σιμοῦς, καὶ τῶν ὁμοίων, ἀφαιρετέον καὶ τὸ διὰ τῆς παραληγούσης ν. σιμοῦντος, ὦ σιμοῦ, ἐξαιρείσθω δὲ καὶ τὸ ὀδούς, μία γὰρ τούτου γε κλητικὴ ἡ αὐτὴ τῇ εὐθείᾳ. Ἐπὶ δὲ τῶν διὰ τοῦ εος κλινομένων καὶ συναιρουμένων εἰς ους, ἀπὸ τῆς εὐθείας, τροπῇ τοῦ η εἰς ε· δημοσθένης, ὦ δημόσθενες. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ω ἢ εἰς ως θηλυκῶν, ἀπὸ τῆς εὐθείας, τροπῇ τοῦ ληκτικοῦ ω, εἰς οι, ἡ λητώ, ὦ λητοῖ, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ σ ἂν ᾖ, ἡ αἰδώς, ὦ αἰδοῖ. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ην ἢ εἰς εις ληγόντων, ὧν οὐδέτερον παρεσχηματισμένον εἰς εν, τὴν κλητικὴν ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι, ἀποκοπῇ τῆς ἐσχάτης, τέρην, τέρενος, ὦ τέρεν. χαρίεις, χαρίεντος, ὦ χάριεν. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ηρ βαρυτόνων εἰς ερ. ἡ μήτηρ, ὦ μῆτερ, πλὴν τοῦ πίηρ, οἷς δὴ συμφέρεται καὶ τῶν ὀξυτόνων πατήρ. ἀνήρ, δαήρ, σωτήρ, καὶ γὰρ ὦ πάτερ. ἄνερ, δᾶερ, σῶτερ. Ἔτι δ᾽ ἐπὶ μὲν τῶν, ὁμοφωνεῖν τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ ὅλως. ἐπὶ δὲ τῶν, καὶ χωρὶς τοῦ σ προφέρεσθαι. τῶν μὲν γὰρ εἰς ευς ἢ εἰς ους, καὶ χωρὶς τοῦ σ ληγόντων μετὰ διφθόγγου εἰ μή τι κωλύοι, καὶ γὰρ ὦ πούς καὶ ὦ ὀδοὺς μόνως, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ διὰ τοῦ ποῦ καὶ ὀδοῦ. Καὶ τῶν εἰς ις προσηγορικῶν βαρυτόνων μὴ φύσει μακροκαταλήκτων, καὶ ὅλως τῶν εἰς ις βαρυτόνων, ὁ ὄφις, ὦ ὄφι. Καὶ τῶν εἰς υς βαρυτόνων, ὁ βότρυς, ὦ βότρυ. Καὶ τῶν ὀξυτόνων δὲ τριγενῶν ὄντων. ὁ ἡδύς, ὦ ἡδύ.

Τῶν δὲ εἰς ως ἀρσενικῶν μακροκαταλήκτων ὁμόφωνος τῇ εὐθείᾳ μόνον, καὶ ὅλως τῶν εἰς ως μὲν ληγόντων, κλινομένων δὲ ἢ τῷ καθαρῷ, ἢ διὰ τοῦ τ, πλὴν τῶν θηλυκῶν ὀξυτόνων, ὁ ἥρως. ὦ ἥρως, καὶ τῶν εἰς ης βαρυτόνων ἰαμβικῶν. καὶ ὅλως τῶν εἰς ης μὲν ληγόντων, κλινομένων δὲ διὰ τοῦ τ. ὁ λάχης, ὦ λάχης. καὶ τῶν εἰς ας ὀξυτόνων, ἡ παλλάς, ὦ πάλλας. Καὶ τῶν εἰς ις ὀξυτόνων, ἡ πριαμίς ὦ πριαμίς. καὶ τῶν εἰς υς ὀξυτόνων, ἡ χλαμύς, ὦ χλαμύς. καὶ τῶν εἰς λς, ὁ ἅλς, ὦ ἅλς. καὶ τῶν εἰς διπλοῦν ὁ ἄναξ, ὦ ἄναξ. καὶ τῶν εἰς ἀμετάβολον, ὁ ἕλλην ὦ ἕλλην. πλὴν τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων. Ἔτι ἴδιον τὸ τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν γίνεσθαι, τροπῇ τοῦ ι εἰς ε. αἴαντι, αἴαντε. Ἔτι τὸ τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν, προσλήψει τοῦ σ γίνεσθαι

εὐθεῖαν

εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, αἴαντε, αἴαντες. Ἔτι ἡ τῆς δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν, ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν γίνεται εἰς σι, ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει, αἴασι. φοίνιξι. διὸ καὶ εἰ μὲν καθαρὸν τὸ τῆς ἑνικῆς ι, τὸ σ δὴ προσλαμβάνεται, δημοσθένει, δημοσθένεσιν. ἔστι δ' οὖν καὶ τὸ υ, ὡς ἐφ' ὧν ἡ εὐθεῖα εἰς ους ἀπαθές, ἢ εἰς ευς, βοΐ, βουσί, πλεῖ, πλεῦσιν. εἰ δὲ μὴ καθαρόν, εἰ μὲν τὸ τ, ἢ τὸ θ ἢ τὸ δ, ἢ τὸ ν, συνέζευκται, τρέπεται εἰς σ, καὶ τὸ ν ἐκβάλλεται, εἰ πρὸ τοῦ τ κεῖται. αἴαντι, αἴασιν. ἔστι δ' οὖν καὶ τὸ υ ἀντιλαμβάνεται, ὡς ἐφ' ὧν ἡ εὐθεῖα εἰς ων, λέοντι, λέουσιν, εἰ δέ τι ἕτερον, ἢ ἀμετάβολον, ἢ ψιλόν, ἢ δασύ, ἢ μέσον παρὰ τὰ εἰρημένα, τὸ σ πάλιν προσλαμβάνεται, ἁλί, ἁλσί, πέρδικι, πέρδιξι, βηχί, βηξί, μάστιγι, μάστιξι. πλὴν ὅσον τὸ δασύ, καὶ μέσον εἰς τὸ ἀντίστοιχον ψιλὸν τρέπεται, καὶ μεταλαμβάνεται τὸ διπλοῦν. Ἔτι ἡ τῆς αἰτιατικῆς τῶν ἑνικῶν προσλήψει τοῦ σ γίνεται αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν. Ἴδια δὲ τῆς πέμπτης, καὶ τὰ κατὰ συναίρεσιν πάθη τῶν ὀνομάτων, σχεδόν τι ἅπαντα.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΩΝ.

Εἰς ὀκτὼ δὲ μάλιστα διῃρημένων τῶν συναίρεσιν ἐπιδεχομένων ὀνομάτων, κοινὸν μὲν ἁπάντων ἕν, οὐδὲ ἕν ἐστι. τῶν δὲ ι καὶ ευ καὶ πρώτου υ, κοινόν, τὸ τέσσαρας μόνας συναιρεῖσθαι πτώσεις εἰς ι, οἷον τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν, καὶ τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικήν, καὶ κλητικήν, τῶν πληθυντικῶν· πλὴν τῶν οὐδετέρων. κοινὸν δὲ τούτων, καὶ τὸ εἰς μακρὸν τὸ τῆς γενικῆς βραχὺ ο, μεταβάλλειν ἀττικῶς, πλὴν τῶν πρώτου υ. καθόλου γὰρ οἱ ἀττικοὶ τὰς εἰς ος καθαρὸν ληγούσας πλαγίους τε καὶ ὀρθάς, τροπῇ τοῦ βραχέος ο εἰς τὸ μακρόν, καὶ τοῦ παραλήγοντος φωνήεντος α ἢ ι, εἰς ε, προφέρειν εἰώθασιν, μενέλαος. μενέλεως. ὄφιος, ὄφεως. τῶν δὲ η, ε, ο, καὶ α, κοινὸν μέν, τό, τε δι' ὅλου συναιρεῖσθαι, πλὴν εἰ που τὸ οὐδέτερον κωλύοι, καὶ τὸ τὰς γενικὰς τῶν πληθυντικῶν συναιρεῖσθαι εἰς ω. Διαφέρει δὲ ᾗ, τὰ μὲν η, ε, ο, συναιρεῖται. εἰς ου, ει, η, οι. τὰ δὲ α, εἰς ω, α. Ἴδιον δὲ τῶν ω, τὸ τὰ ἑνικὰ μόνον συναιρεῖσθαι, τὰ δὲ δυϊκὰ καὶ πληθυντικὰ ἀσυναίρετα κλίνεσθαι κατὰ τὴν τρίτην. Τῆς αὐτῆς δὲ πάθη, καὶ τὸ τὴν ἑνικὴν αἰτιατικὴν τῶν συγκριτικῶν, συναιρεῖσθαι εἰς ω ἀττικῶς, ἀμείνονα, ἀμείνω.

συναιρέσει

διαιρέσει δηλονότι τοῦ υ, καὶ κράσει τοῦ ο καὶ α. καὶ ἔτι τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν, εἰς ους. ἀμείνονες, ἀμείνους, ἀμείνονας, ἀμείνους.

Καὶ τὸ ἔνια τῶν εἰς ις διὰ τοῦ δ κλινομένων, ἐπὶ τε εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν, συναιρεῖσθαι, φθόϊδες, φθοῖς, φθοΐδας, φθοῖς. ὄϊδες, οἶς, ὄϊδας, οἶς. ἀττικὸν δὲ καὶ τοῦτο. Καὶ ἔτι τὸ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ης, καὶ εἰς ευς καθαρῶν αἰτιατικὰς, συναιρεῖν εἰς α, ὑγιέα ὑγιᾶ, πειραιέα, πειραιᾶ. ἰώνων δὲ ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ὀνομάτων ἐξαίρεσις τοῦ δ. πάριος, θέτιος. Καὶ ἡ περὶ τὰ διὰ τοῦ τ κλινόμενα διαίρεσις τοῦ τ. κρέατος, κρεάαος. Καὶ τὸ τὰ ι, καὶ ευ, κλίνεσθαι διὰ τοῦ ε καὶ η, πόλεος, βασιλῆος. τῶν αὐτῶν δὲ τούτων ὀνομάτων καὶ τὸ τὴν ἑνικῶν αἰτιατικὴν, ἀφαιρέσει τῆς ἐσχάτης, καὶ μεταλήψει, τὸ ν γίνεσθαι, πάριδα, πάριν. μήνιδα, μῆνιν. Καὶ ἔτι τῶν καλουμένων ι, ὄφια, ὄφιν, καὶ τῶν υ ἑκατέρων, ἡδέα, ἡδὺν, βότρυα βότρυν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΠΗΝ ΠΑΣΧΟΝΤΩΝ.

Πάσχει δὲ καὶ τῶν εἰς ηρ ἔνια συγκοπὴν, οἷον τὸ ἀνὴρ, πατὴρ, μήτηρ, ἀνέρος γὰρ καὶ ἀνδρὸς, πατέρος καὶ πατρὸς. μητέρος καὶ μητρὸς. κἀπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως πτώσεων, εἰ μή τι κωλύοι. Καὶ ἡ τοῦ πληθυντικοῦ δὲ δοτικὴ τούτων, γίνεται μὲν ἀπὸ τῶν ἑνικῶν, καθάπερ καὶ ἡ τῶν ἄλλων, ἤτοι δὲ ἀπὸ πεπονθυίας ἤδη, προσενθέσει τοῦ α, οἷον πατρὶ πατράσιν. ἢ ἀπὸ ἀπαθοῦς ἔτι, μεταθέσει καὶ τροπῇ τοῦ ε, πατέρι, πατράσιν, καὶ ἀνέρι, ἀνδράσιν. εἴρηται δὲ διὰ ποιητῇ καὶ ἄνδρεσι.

Τὸ γε μὴν πλοῦς καὶ νοῦς καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐ πάθη τῆς πέμπτης, ἀλλὰ τῆς τρίτης· ἀπὸ γὰρ τοῦ πλόος καὶ νόος, διὸ καὶ βέλτιον κλίνειν κατὰ τὴν τρίτην, νοῦς, νοῦ.

ΠΕΡΙ ΕΤΕΡΟΚΛΙΤΩΝ.

Ἔστι δὲ καὶ ἃ τῶν ὀνομάτων, οὐ τὸ οἰκεῖον καὶ ὁμαλὸν φυλάσσει τῆς κλίσεως, ἀλλ᾽ ἑτέρως πως κλίνεται. ὅθεν καὶ ἑτερόκλιτα καλεῖται. οἷον τὸ ζεὺς, οὐ γὰρ ζέος, ἀλλὰ διὸς, μεθαρμοζόμενον κλίνεται. καὶ τὸ μέγας, οὐ γὰρ μέγαντος, ἀλλὰ μεγάλου. καὶ τὸ πολὺς, οὐ γὰρ πολέος, ἐν γε τῷ πεζῷ λόγῳ, ἀλλὰ πολλοῦ. καὶ τὰ ἀπὸ τούτων οὐδέτερα μέγα.

μεγάλου, πολύ, πολλοῦ. ἔτι τὸ φρέαρ, καὶ ἧπαρ, καὶ δέλεαρ, καὶ ὕδωρ, οὐ
γὰρ φρέαρος, ἥπαρος, δελέαρος, ὕδαρος, ἀλλὰ φρέατος, ἥπατος, δελέα
τος, ὕδατος. τόπον δ᾽ ἐπὶ τούτων καὶ οἷον κανόνα οὐδένα ἐστὶ λαβεῖν,
ἀλλὰ μόνον τὴν χρῆσιν παρατηρητέον. ἕτερα δ᾽ ἂν ἀποκοπὴν, ἢ ἕτερόν
τι πεπονθότα πάθος, ἄκλιτά ἐστιν, οἷον τὸ δῶ, καὶ κρῖ, καὶ λίπα, καὶ
κρῆς. ἀπαθῆ δὲ ἄκλιτα, τὸ σέβας, ὄφελος, ὄναρ, δέμας. καὶ ὅλως τὰ
εἰς ας οὐδέτερα μὴ καθαρὸν ἔχοντα τὸ ας, σέλας, δέπας, βρέτας.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Τὸ δὲ ῥῆμα, διῄρηται μὲν πρότερον, καὶ ἅττα παρεπόμενα ἔχει,
διώρισται.

ΚΟΙΝΑ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΣΥΖΥΓΙΩΝ.

Κλίσεων δὲ πέντε καὶ τοῦδε οὐσῶν, ἃς δὴ καὶ συζυγίας καλοῦμεν, τεσ
σάρων μὲν τῶν εἰς ω ληγόντων ῥημάτων, μιᾶς δὲ τῶν εἰς μι.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ.

Κοινὸν τῶν τεσσάρων πρώτων ἐστὶ, τὸ ἐπὶ τοῦ ὁριστικοῦ ἐνεργητικοῦ, τὸν
παρατατικὸν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης
εἰς ον, καὶ αὐξήσει ἤτοι συλλαβικῇ ἢ χρονικῇ. καθόλου γὰρ εἰ μὲν ἀπὸ
συμφώνου τὸ ῥῆμα ἄρχεται, αὔξησις γίνεται συλλαβική, προσλήψει τοῦ ε
κατὰ τὴν ἀρχὴν, οἷον τύπτω, ἔτυπτον. εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος, χρονικῇ, με
ταβολῇ τοῦ βραχέος ἀρκτικοῦ φωνήεντος εἰς μακρὸν, ἀγαπῶ ἠγάπων. εἰ
μὴ ἄρα τὸ κατέαξα συλλαβικῇ ἐσχημάτισται αὐξήσει, καὶ ἑάγην, καὶ ἑά
λων, καὶ τὰ τοιαῦτα· ταύτῃ δὲ οὐδ᾽ ἂν τοῦτ᾽ εἴη καθόλου. ΜΕΛΛΩΝ Α.

ἔτι τὸν πρῶτον μέλλοντα εἰς ω λήγειν, καὶ συνάρχεσθαι τῷ ἐνεστῶτι,
καὶ πρὸ τοῦ ω ἔχειν τὸ σ ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἀκούω, ἀκούσω. ἢ δυνάμει, τύπτω,
τύψω. πλὴν τῆς τετάρτης ἐκ χρήσεως. ἐπεὶ τό γε πεφυκὸς, καὶ αὐτὴ τὸ σ
ἂν δέχοιτο, ὅθεν καὶ ὄρω, ὄρσω. καὶ ἔλω, ἔλσω, οἱ Δωριεῖς λέγουσιν. οὐ
κοῦν καὶ μένω, μένσω, καὶ κρίνω, κρίνσω, ἀλλὰ διὰ τὸ δύσφθεγκτον, οὐκ
ἐν χρήσει. τὸ δὲ βαδιῶ, ἀττικὸν, τῶν γὰρ εἰς ιζω ὑπερδισυλλάβων, τοὺς
μέλλοντας ἐξαιρέσει τοῦ σ προφέρουσιν Ἀθηναῖοι, βαδίσω, βαδιῶ, ἐλ-

πίσω

πίσω, ἐλπιῶ. τὸ δὲ αὔξω, καὶ ἕψω, καὶ ἀλέξω, ἐκ πάθους. ΑΟΡΙΣΤ. Α.

Ετι τὸν πρῶτον ἀόριστον ἀπὸ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι, ἀμοιβῇ τοῦ ἐσχάτου ω εἰς α, καὶ αὐξήσει χρονικῇ, ἢ συλλαβικῇ. ἀκούσω, ἤκουσα. τύψω, ἔτυψα. τὸ δὲ ἐλέλιξα, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν.

Ετι τὸ, τὸν παρακείμενον ἀπὸ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι εἰς α, καὶ ἀρχούσαν τὴν αὐτὴν ἔχειν τῷ παρατατικῷ, χρονικῶς ηὐξημένῳ. ὁμιλήσω, ὡμίληκα. συλλαβικῶς δὲ καὶ τὸ τοῦ ἐνεστῶτος ἀρκτικὸν σύμφωνον προσλαμβάνειν, τύψω, τέτυφα. ἐφ᾽ ὧν γε μὴν ἀρκτικὸν σύμφωνον διπλοῦν, ἢ τὸ ρ, οὐδέποτε προσλαμβάνει τὸ τοιοῦτο ὁ παρακείμενος, ἵνα μὴ δύσφωνος ᾖ, ἔψαλκα. ἔσπαρκα, ἔρριφα. καὶ ἐφ᾽ ὧν δὲ δασὺ οὐ τὸ αὐτὸ προσλαμβάνει, ἀλλὰ τὸ παρακείμενον ψιλὸν, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. φράζω, πέφρακα. χωρίζω, κεχώρικα. θηρεύω, τεθήρευκα. Εφ᾽ ὧν δὲ τὸ α, ἢ τὸ ε, ἢ τὸ ο, ἀρκτικὸν, ἴδιον ἀττικοὶ παρακείμενον ποιοῦσι, τὰ ἀρκτικὰ τοῦ ἐνεστῶτος γράμματα, τῷ κοινῷ προστιθέντες, καὶ τὴν τρίτην συστέλλοντες συλλαβὴν, οἷον ἐλεύθω, ἤλευκα, ἐλήλυκα, ἀκούω ἤκουκα, ἀκήκοκα. ὀρύσσω, ὤρυχα, ὀρώρυχα *. ἔστι γε μὴν ἐφ᾽ ὧν τῶν ἀπὸ τοῦ ο ἀρχομένων, οὐ τὰ ἀρκτικὰ προσιθέασιν, ἀλλὰ τὸ ε μόνον ὁμοίως τοῖς παρατατικοῖς τε καὶ ἀορίστοις ὦσμαι, ἔωσμαι. ὤνημαι, ἐώνημαι. ὥρακα, ἑώρακα. ἀνῷγα, ἀνέωγα. ὧν δὴ καὶ ὁ παρατατικὸς τὸ τοιοῦτο ἔχει, ἐωνούμην, ἑώρων. ὁμοίως δὲ τούτοις καὶ τὸ οἶκα, ἔοικα. τὸ δὲ ξυνέηκε, καὶ προσέειπε ποιητικὰ καθ᾽ ὁμοιότητα.

Ετι τὸ ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τὸν ὑπερσυντελικὸν γίνεσθαι εἰς ειν. καὶ μετὰ αὐξήσεως δὴ συλλαβικῆς, ἣν ἀπὸ τοῦ συμφώνου ὁ παρακείμενος ἄρχηται. τέτυφα, ἐτετύφειν. Ετι δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀορίστου, τὸν δεύτερον γίνεσθαι εἰς ον βραχείᾳ παραλήγοντα, καὶ πρὸ τοῦ ον ἔχοντα τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος δηλωτικὸν τῆς συζυγίας σύμφωνον. ἐὰν δὲ εἰς ω καθαρὸν λήγῃ ὁ ἐνεστὼς, καθαρῶς καὶ τὸ αὐτὸ προφερόμενον, ἔτυψα, ἔτυπον. ἤκουσα, ἤκοον βραχυπαραλήκτως. καὶ εἰ τῷ ε ὁπωσοῦν παραλήγων ὁ ἐνεστὼς δισύλλαβος τυγχάνει ἀμεταβόλου δηλονότι, ἢ προηγουμένου ἢ ἐπιφερομένου, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μεταβολῇ τοῦ ε εἰς α. πέρθω, ἔπαρθον. δέρκω, ἔδαρ-

 κον.

κον. σπείρω, ἔσπαρον. φθείρω, ἔφθαρον, τὸ δὲ ἤγαγον, καὶ ἐπέπληγον, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. καὶ τὸ ἔσχον, παρενθέσει τοῦ σ ἰδιοσχηματίστως.

Ἔτι τὸ ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀορίστου τὸν δεύτερον μέλλοντα γίνεσθαι εἰς ω περισπώμενον, ἐκβολῇ τῆς αὐξήσεως. ἔτυπον, τυπῶ.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ ΧΡΟΝΩΝ.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ὁριστικοῦ μέσου κοινόν, τὸ ἑκάστους τῶν χρόνων ἀφ᾽ ἑκάστου τοῦ ὁμωνύμων ἐνεργητικῶν γίνεσθαι ὧδε. Ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, τὸν ἐνεστῶτα, μεταβολῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσλήψει τῆς μαι, βιάζω, βιάζομαι. Ἀπὸ τοῦ παρατατικοῦ τὸν παρατατικόν, ἐνθέσει τῆς μην, ἐβίαζον ἐβιαζόμην.

Ἀπὸ τοῦ πρώτου μέλλοντος, τὸν πρῶτον μέλλοντα μεταβολῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσλήψει τοῦ μαι, τύψω, τύψομαι. Ἰδία γε μὴν ἐπὶ τῆς τετάρτης καὶ τὸ υ προσλαμβάνεται. ψαλῶ, ψαλοῦμαι. Ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀορίστου τὸν πρῶτον ἀόριστον, καὶ ἀπὸ δευτέρου, τὸν δεύτερον, προσλήψει τοῦ μην, ἔτυψα, ἐτυψάμην, ἔτυπον, ἐτυπόμην. Ἀπὸ τοῦ παρακειμένου, τὸν παρακείμενον, ἔχοντα πρὸ τοῦ α τὸ τῆς συζυγίας χαρακτηριστικὸν σύμφωνον. ἢ καὶ μηδὲν τῶν συμφώνων ἔχοντα. ἐὰν εἰς ω καθαρὸν τὸ ῥῆμα. καλείσθω δὲ τὸ σύμπαν χαρακτηριστικόν, τέτυφα, τέτυπα, ἔψαλκα, ἔψαλα. ἤκουκα, ἤκουα. κἂν δύο σύμφωνα ᾖ ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει διὰ τὸ διπλοῦν, τὸ μᾶλλον χαρακτηριστικὸν τῆς συζυγίας λαμβάνεσθαι, τύπτω, τέτυπα. φράζω, πέφραδα. πλήττω, πέπληγα. ἐάν τε ὁ μέλλων παραλήγει τῷ ε μόνῳ ἢ σὺν τῷ ι, μεταβολῇ τοῦ τούτου ε εἰς ο τὴν παραλήγουσαν γίνεσθαι. πείσω, πέποιθα, φθερῶ, ἔφθορα. ἔλψω, ἔολπα. τούτου δὲ καὶ τὸ εἴωθα, καὶ εἶκα καὶ ἔοικα. Ἀπὸ δὲ τοῦ ὑπερσυντελίκου τὸν ὑπερσυντέλικον, μεταλαμβάνοντα τὸ χαρακτηριστικόν. ἐτετύφειν, ἐτετύπειν, ἠκούκειν, ἠκούειν, ἐψάλκειν, ἐψάλειν. Ἀπὸ δὲ τοῦ δευτέρου μέλλοντος, τὸν δεύτερον μέλλοντα, μεταβολῇ τοῦ ω εἰς ου, καὶ προσλήψει τῆς μαι, τυπῶ, τυποῦμαι.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ὁριστικοῦ παθητικοῦ κοινόν, τὸν μὲν ἐνεστῶτα καὶ παρατατικὸν ἀπὸ τῶν ὁμωνύμων γίνεσθαι ἐνεργητικῶν, ὁμοίως τοῖς μέσοις·

γράφω,

γράφω, γράφομαι, ἔγραφον, ἐγραφόμην. καὶ τὸν παρακείμενον ἀπὸ τοῦ παρακειμένου, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μαι. τέτυφα, τετύμμαι, πεποίηκα, πεποίημαι. καὶ ἔτι τὸν δεύτερον ἀόριστον ἀπὸ τοῦ τοιούτου, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς ην, ἔτυπον, ἐτύπην. τὸν δὲ ὑπερσυντέλικον ἀπὸ τοῦ συστοίχου παρακειμένου, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μην, καὶ σὺν αὐξήσει συλλαβικῇ, ἂν ἀπὸ συμφώνου τυγχάνῃ ἀρχόμενος, τέτυμμαι, ἐτετύμμην. ὅλως τε αὐξήσεώς ἐστι δεκτικός, κἂν ἀπὸ φωνήεντος οὗν ὁ παρακείμενος, τὴν μέσην αὐξάνεσθαι, εἰ δυνατὸν χρή. ἔοικα, ἐῴκειν. ἔολπα, ἐώλπειν.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ Α. καὶ τὸν πρῶτον δὲ ἀόριστον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ παρακειμένου μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς θην, καὶ ἀποβολῇ τῆς συλλαβικῆς αὐξήσεως, ἐν οἷς δῆλον ὅτι ὑπάρχει. ἀεὶ δὲ σὺν αὐξήσει ἤτοι συλλαβικῇ ἢ χρονικῇ. τέτυπται, ἐτύφθην. ὥρισαι, ὡρίσθην, γίγνοιτο δ᾽ ἂν καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου τοῦ ἐνεργητικοῦ καθόλου, εἰ τὸ σ ἐν παντὶ μέλλοντι, μεταβολῇ δὲ τῆς σα εἰς θην, ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων ψιλοῦ εἰς τὸ οἰκεῖον δασύ, ἔτυψα, ἐτύφθην, ἔψαλα, ἐψάλθην.

ΜΕΤ᾽ ΟΛΙΓΟΝ ΜΕΛΛΟΝ. καὶ ἔτι τὸν μετ᾽ ὀλίγον μέλλοντα ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου ἐπενθέσει τοῦ ομ. τέτυψαι, τετύψομαι, πέπλεξαι, πεπλέξομαι. ΜΕΛΛΟΝ Α. ΚΑΙ Β. τὸν δὲ πρῶτον καὶ δεύτερον μέλλοντα ἀπὸ τῶν συστοίχων ἀορίστων προσλήψει τοῦ ομαι. καὶ περιαιρέσει τῆς αὐξήσεως. ἐτύφθης, τυφθήσομαι, ἐτύπης, τυπήσομαι.

ΚΟΙΝΟΝ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΣ.

Τῆς δὲ πρώτης καὶ δευτέρας κοινὸν, τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ μέλλοντος δυνάμει ἔχειν τὸ σ ἐν τοῖς διπλοῖς. κἀπὶ τοῦ παρακειμένου τὸ ληκτικὸν α, ἔχειν συλλαβιζόμενον τοῖς δασέσι τοῖς ἀντιστοιχοῦσι τοῖς τοῦ μέλλοντος ληκτικοῦ διπλοῦ, ὡς δυνάμει τὸ ψιλὸν ἔχουσι. τύψω, τέτυφα, λέξω, λέλεχα. κἀπὶ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, πρὸ τοῦ ληκτικοῦ μαι, μεταβάλλειν τὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐκεῖνο δασὺ, εἰς τὸ οἰκεῖον μέσον. τέτυφα, τέτυβμαι, διὰ δὲ τὸ ἐπαγόμενον μ, τέτυμμαι, λέλεχα, λέλεγμαι. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀορίστου πάλιν τὸ μέσον, εἰς τὸ οἰκεῖον δασὺ, τέτυβμαι, ἐτύφθην λέλεγμαι, ἐλέχθην. διαφέρουσι δὲ ἡ τῆς μὲν πρώτης τὰ, ψ. β. φ.

τύψω, τέτυφα, τέτυβμαι, ἐτύφθην. τῶν δὲ δευτέρας τὰ ξ. χ. γ. λέξω, λέλεχα, λέλεγμαι, ἐλέχθην.

ΚΟΙΝΟΝ ΤΡΙΤΗΣ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Τῆς δὲ τρίτης καὶ τετάρτης κοινὸν, τὸ, τὸν ἐνεργητικὸν παρακείμενον πρὸ τοῦ ληκτικοῦ α, ἔχειν τὸ η συλλαβιζόμενον, βεβασίλευκα, ἔψαλκα. διαφέρουσι δὲ, ὅτι ἡ μὲν τρίτη, αὐτὸ ἔχει τροπῇ τοῦ σ, βασιλεύσω, βεβασίλευκα, ἡ δὲ τετάρτη, προσθέσει. ψαλῶ, ἔψαλκα. τρέπεται δ᾽ ἐπὶ τῆς τετάρτης καὶ τὸ πρὸ τοῦ ληφθέντος συμβαῖνον ν εἰς γ, διὰ τὸ ἐπαγόμενον κ, ῥανῶ. ἔρραγκα, καὶ τὸ παθητικὸν ἔρραμμαι, διὰ τὸ ἐπαγόμενον μ. ὁ μέντοι ἀόριστος πάλιν τὸ ν ἔχει ἐρράνθην. ἴδιον δὲ τῆς τρίτης καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ μέλλοντος ἐνεργείᾳ ἔχειν τὸ σ, ἔνθα αἱ πρότεραι δυνάμει τὸ αὐτὸ ἔχουσιν. ἀκούσω, ποιήσω. καὶ ὅλως δὴ ἐφ᾽ ὧν ταῖς προτέραις ἡ τοῦ διπλοῦ μεταβολὴ εἰς τὰ δασέα καὶ μέσα, ἐνταῦθα τὸ σ ἢ τὸ αὐτὸ ὂν φυλάττεται, ἢ εἰς η μεταβάλλει, ἢ παντελῶς ἐκλείπει. μεταβάλλει μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου εἰς η ἀεὶ, ἤκουκα. ἐκλείπει δὲ καὶ φυλάττεται ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, πεποίημαι, ἤκουσμαι. εἰ μὲν γὰρ τὸ τελικὸν ω, τοῦ ἰδίου ἐνεστῶτος καθαρὸν ᾖ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκλείπει, βοάω. βοβόημαι, τοξεύω, τετόξευμαι. ἐπ᾽ ἐνίων μέντοι καὶ σώζεται, ἑλκύω, ἕλκυσμαι. ἀκούω, ἤκουσμαι. καὶ τῶν α καὶ ε, ἐφ᾽ ὧν τὸ λ τὴν παραλήγουσαν συλλαβίζει, γελάω, γεγέλασμαι. τελέω τετέλεσμαι. σκεπτέον δὲ βέλτιον, εἰ δὲ μὴ καθαρὸν τὸ τοιοῦτο ω, ἀεὶ τὸ σ φυλάττεται, ᾄδω, ᾖσμαι, πείθω, πέπεισμαι, πλάττω, πέπλασμαι. φράζω, πέφρασμαι. ἀνάγκη δ᾽ ἄρα καὶ τὸν ἀόριστον ἔχειν μὲν τὸ σ, ἐφ᾽ ὧν καὶ ὁ παρακείμενος ἔχει, ἤκουσμαι, ἠκούσθην. μὴ ἔχειν δὲ, ἐφ᾽ ὧν οὐδ᾽ ὁ παρακείμενος, πεποίημαι, ἐποιήθην. ἴδιον δέ ἐστι ταύτης καὶ τὸ τοὺς μέλλοντας τῶν α, ε, ο ῥημάτων, τροπῇ τοῦ ε, καὶ α εἰς η, καὶ τοῦ ο, εἰς ω προφέρεσθαι, ποιέω, ποιήσω, βοάω, βοήσω. χρυσόω, χρυσώσω. πλὴν τοῦ καλέω, τελέω, ἐπαινέω, φορέω, ζέω, ἀκέομαι, καὶ γελάω, ἐλάω, ἐράω, ἀράω, ἐνιάω, ἰάομαι, κλάω, πετάω, κεράω. σπάω, ἀρόω, ὀμόω, ὀνόω,

ἐνόω

ψόω, βόω. καὶ ἐπαινήσω μέντοι καὶ φορήσω, καὶ περήσω, καὶ ἀρήσω, καὶ ἰήσομαι παρὰ ποιητῇ εἴρηται ἰωνικῶς.

ΙΔΙΑ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Της δὲ τετάρτης ἴδιον, τὸ τὸν ἐνεργητικὸν μέλλοντα, πρὸ τῆς ληκτικοῦ ω τὸ σύμφωνον ἔχειν τοῦ ἐνεστῶτος, ἢ βραχυπαραληκτεῖν, σπείρω, σπερῶ. καὶ φύρω γεμίζω, φύρσω, ἢ ὄρω, ὄρσω, ἢ φθείρω, φθέρσω, λεγόμενον εὕρηται δωρικῶς. ἴδιον δ' ἔτι ἢ τὸ τὸν πρῶτον ἀόριστον τῷ ῃ μὲν παραλήγειν, εἰ παρὰ τὸ ε ὁ μέλλον. παρὰ τὸ η δέ, εἰ παρὰ τὸ α, μενῶ, ἔμεινα, ψαλῶ, ἔψηλα. καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου, καὶ δευτέρου ἀορίστου, μεταβάλλειν εἰς α τὸ τοῦ μέλλοντος παραληκτικὸν ε. σπερῶ, ἔσπαρκα. φθερῶ, ἔφθαρκα, κτενῶ, ἔκτανον, καὶ τὸ, τὸν μέσον παρακείμενον τρέπειν τὴν αι παραλήγουσαν εἰς η, χαίνω. κέχηνα, φαίνω, πέφηνα.

καὶ τὸ ἐπὶ τῶν ληγόντων μὲν εἰς νω. παραληγόντων δὲ παρὰ τὸ ι, ἢ τῇ ει διφθόγγῳ, μὴ τρέπειν τὸ ν, ἀλλ' ἀποβάλλειν, κρίνω, κέκρικα, τείνω, τέτακα. ἑφῶν δὴ καὶ ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἀκολούθως οὐκ ἔχει αὖ τὸ πεπραμμένον, κέκριμαι, οὐδ' ὁ ἀόριστος ἄτρεπτον, ἐκρίθην. διὰ τὸ δύσφθεγκτον.

ΙΔΙΑ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Η δὲ πέμπτη ὅτι μὲν τῶν μι ῥημάτων ἐστὶν ἀπὸ τῶν περὶ τρίτης, α, ε, ο, υ, παραγομένων, καὶ ὅτι οὐ πάντας ἔχει τοὺς χρόνους εἴρηται πρότερον. ἴδιον δ' ἔχει τὸ ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστῶτος τὸν παρατατικὸν γίνεσθαι, ἐξαιρέσει τοῦ ι ἢ τροπῇ τοῦ μι εἰς ν. τίθημι, ἐτίθην, ἵσημι, ἵστην. δίδωμι, ἐδίδων, ζεύγνυμι, ἐζεύγνυν. ἔτι δὲ τὸν πρῶτον ἀόριστον πρὸ τοῦ ληκτικοῦ α τὸ κ ἔχειν συλλαβιζόμενον, πλὴν οὐκ ἐπὶ πάντων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ε καὶ ο παρεσχηματισμένων. τιθέω, τίθημι, ἔθηκα, διδόω, δίδωμι, ἔδωκα. εἴρηται δὲ πρότερον ἢ ὅτι τὰ εἰς μι ῥήματα ἐπὶ τῶν παθητικῶν τε καὶ μέσων, καὶ δυϊκῶν, ἢ πληθυντικῶν συστέλλεται. καί τι μὴ καθόλου ὂν μηδὲ τοῦτο, τίθημαι γὰρ ἢ ἀκάχημαι, καὶ δίζημαι παρὰ ποιητῇ εἴρηται, ἢ ἐκίχημεν, ἢ βήτην, στήτην, συναντήτην

ναντήτην, ὥστε πλὴν τῶν δυϊκῶν, καὶ πληθυντικῶν, τῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου δευτέρων ἀορίστων λεκτέον, ἔστημεν γάρ, καὶ ἔστητον, καὶ ἔβημεν, ἔβητον.

Κοινὸν γε μὴν σχεδόν τι ἁπάντων ἐστὶ τὸ τοιοῦτο. ἡ συστολὴ δὴ αὕτη ἀναλόγως. ὁ γὰρ τοῖς εἰς ω, ο. ἢ εἰς ου, ε. τοῦτο τοῖς εἰς μι, η, ε, ἢ η, α, ἢ ω, ο. ἢ υ, υ. διὸ καὶ εἰς ἕκαστα τῶν βραχέων τούτων ἡ συστολὴ ἑκάστους δηλονότι εἰς τὸ βραχὺ τῆς ἰδίας ἀρχῆς φωνῆεν, ὅθεν παρῆκται μηκυνόμενον τιθέω, τίθημι, τίθεμαι, ἱστάω, ἵστημι, ἵσταμαι, διδόω, δίδωμι, δίδομαι, ζευγνύω, ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΣΩΝ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Γίνεται μὲν οὖν ἐπὶ τούτων ὁ τῶν παθητικῶν τε καὶ μέσων ἐνεστώς, ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρεντιθεμένου τοῦ α, τῷ δὲ ληκτικῷ ι, καὶ συστελλομένης τῆς παραληγούσης, τίθημι, τίθεμαι. ὁ δὲ παρατατικός, ἀπὸ τοῦ παρατατικοῦ, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων συζυγιῶν. ἐτίθην, ἐτιθέμην. Ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ τῶν μέσων πρῶτος, καὶ δεύτερος ἀόριστος, ἀπὸ τῶν συζύγων, ἔθηκα, ἐθηκάμην, ἔθην, ἐθέμην. ὁ δὲ τῶν παθητικῶν παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ συνδιαθέτου ἐνεστῶτος, τροπῇ τοῦ περὶ τὸν ἀναδιπλασιασμὸν ι εἰς ε. τίθεμαι, τέθεμαι, δίδομαι, δέδομαι. ἵσταμαι, ἕσταμαι. ὁ δ᾽ ἀόριστος, ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ὡς ἐπὶ τῆς τρίτης. δέδομαι, ἐδόθην. τέθεμαι, ἐθέθην, ἐτέθην δὲ διὰ τὸ δύσφθεγκτον.

ΚΛΙΣΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΣ Ω ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ.

Τῆς δὲ προσωπικῆς κλίσεως, τρόπος μὲν ὁ αὐτὸς περὶ τὰς τέσσαρας τῶν εἰς ω ῥημάτων συζυγιῶν, διαφορὰ δὲ κατὰ τοὺς χρόνους, οἱ μὲν γὰρ ὁμοίως προσωποκλιτοῦνται, οἱ δὲ διαφόρως, ἓν μέντοι ὅθεν ἅπασι τὸ αὐτὸ καθ᾽ ἑκάστην διάθεσιν. κοινὸν μὲν οὖν ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος πρώτου τῆς ὁριστικῆς, τῶν ἐνεργητικῶν ἐγκλίσεως. ὧν, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν πρόσωπον, γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς εις, τύπτω, τύπτεις, τύψω, τύψεις. τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐξαιρέσει τοῦ σ, τύπτει, τύψει. τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν,

μεταποιήσει

μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ετον, τύπτεις, τύπτετον, τύψεις, τύψετον. τὸ γὰρ πρῶτον ἀπ᾽ οὐδενὸς τῶν ἐνεργητικῶν γίνεται. τὸ δὲ τρίτον ὁμοφώνως τῷ δευτέρῳ. τῶν πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, τροπῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσθέσει τῆς μεν, τύπτω, τύπτομεν. τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς τε, τύπτετον, τύπτετε. τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ουσι, τύπτετον, τύπτουσιν. ἐφέλκεται δὲ ἀεὶ καὶ τὸ ν, τύπτουσιν. καθόλου γὰρ τὰ εἰς ι, ἢ εἰς ε λήγοντα τρίτα πρόσωπα, ἐφέλκεται τὸ ν ἀττικῶς, καὶ φωνήεντος, καὶ συμφώνου ἐπιφερομένου. ἴωνες δὲ ἄνευ τοῦ ν προφέρουσι· σημεῖον δὲ τὸ, ἠτίμησ᾽ ἀρητῆρα. καὶ ἔσθ᾽ ὅτε. κοινὰ δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸν δεύτερον μέλλοντα. πλὴν ὅσον ἐπ᾽ ἐκείνου διαίρεσις τοῦ ι, οὐ γίνεται τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, ἀλλὰ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν. ἤτοι διαίρεσις, ἢ μετάθεσις, τυπεῖς γὰρ τυπεῖτον, τυποῦσιν.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ ΚΑΙ Β ΑΟΡΙΣΤΟΣ.

Τοῦ δὲ παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου, τροπῇ τῆς ον εἰς ες. ἔτυπτον, ἔτυπτες. τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου ὡς εἴρηται. τῶν δὲ δυϊκῶν, τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ετον. τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου, προσθέσει τῆς την. τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, παρενθέσει τῆς με, ἔτυπτον, ἐτύπτομεν.

τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν ὁμοίως, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος. τὸ δὲ τρίτον, ὁμοφώνως τῷ πρώτῳ τῶν ἑνικῶν. τὸ ἤλθοσαν, καὶ ἐμάθοσαν χαλκιδικῆς διαλέκτου ἐστὶ παρεσχηματισμένα, πρὸς τὸ ἔδοσαν.

ΚΟΙΝΑ ΠΡΩΤΟΥ ΑΟΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΥ.

Τοῦ δὲ πρώτου ἀορίστου καὶ παρακειμένου κοινὸν, τὸ, τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου γίνεσθαι, προσθέσει τοῦ σ. ἔτυψα, ἔτυψας, τέτυφα, τέτυφας. τὸ δὲ τρίτον, διαιρέσει τοῦ σ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε, ἔτυ-

ψε, τέτυφε. τῶν δὲ δυϊκῶν, τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ατον, ἔτυψας, ἐτύψατον. τέτυφας, τετύφατον. τὸ δὲ τρίτον οὐκ ἔτι κοινὸν, ἀλλὰ τὸ μὲν παρακειμένου ὁμόφωνον τῷ ἰδίῳ δευτέρῳ. τὸ δὲ ἀορίστου, ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς την. ἐτυψάτην, ἐτυψάτην. τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον κοινὸν ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, προσθέσει τῆς μεν, ἔτυψα, ἐτύψαμεν. τέτυφα, τετύφαμεν. τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, ὁμοίως ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος. τὸ δὲ τρίτον, οὐκ ἔτι κοινὸν, ἀλλὰ τὸ μὲν παρακειμένου, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς σιν, τετύφατον, τετύφασιν. τὸ δὲ ἀορίστου, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, προσθέσει τοῦ ν, ἔτυψα, ἔτυψαν. τοῦ δὲ ὑπερσυντελίκου τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ν εἰς σ, ἐτετύφειν, ἐτετύφεις. τὰ δ᾽ ἄλλα πάντα ὁμοίως τοῖς τοῦ πρώτου ἀορίστου. πλὴν τοῦ μηδὲν ἐνταῦθα μεταβάλλειν τῶν φωνηέντων. καὶ τῶν πληθυντικῶν τὸ τρίτον γίνεται ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν προσθέσει τῆς σαν, ἐτετύφει, ἐτετύφεισαν. Δῆλον οὖν ὅτι τοῦ ἐνεστῶτος. καὶ ἀμφοῖν τοῖν μελλόντοιν, καὶ τοῦ παρακειμένου τῶν ἐνεργητικῶν, ἴδιον πρὸς τοὺς ἄλλους χρόνους, τὸ τὰ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν δυικῶν ἀλλήλοις ὁμοφωνεῖν. διὸ καὶ λέγεται ὡς ἐὰν εἰς σι λήγῃ τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν, ὁμοφωνεῖν τὰ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν δυικῶν. συμβαίνει δὲ καὶ ἰσοσύλλαβα καὶ ὁμόφωνα εἶναι τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν τοῖς πρώτοις τῶν ἑνικῶν τοῦ παρατατικοῦ καὶ ἀμφοτέρων τῶν ἀορίστων. καθόλου γὰρ τῶν ἐνεργητικῶν παρωχημένων, οἷς ἡ μετοχὴ οὐκ εἰς σ ὀξυτονουμένον λήγει, τούτοις τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν ληκτικὴν ἔχει τὴν τῆς μετοχῆς γενικῆς παραληκτικὴν συλλαβὴν, οἷον, ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος, ἔτυπτον. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος, ἔτυψαν.

ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ.

Τῶν δὲ μέσων ὁριστικῶν, ὁ μὲν παρακείμενος καὶ ὑπερσυντελικὸς, συμφέρονται τοῖς ἐνεργητικοῖς ὁμωνύμοις.

ΕΝΕΣΤΩΣ ΚΑΙ ΜΕΛΛΟΝ.

Ἐνεστῶτος δὲ καὶ μέλλοντος κοινόν, τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ μ, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε. καὶ κράσει τοῦ ε καὶ αι εἰς η. τύπτομαι, τύπτῃ. πλὴν τοῦ οἴομαι, βούλομαι, ὄψομαι. τούτων γάρ τοι τὸ δεύτερον, ἐξαιρέσει τοῦ α, καὶ συναιρέσει τοῦ ε κ μεταβολῆς ε, καὶ τοῦ ι εἰς ει. οἴει, βούλει, ὄψει. τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἀναλύσει τῶν κεκραμένων, καὶ παρενθέσει τοῦ τ, τύπτεαι, τύπτεται. τῶν δυϊκῶν τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν μεταποιήσει τῆς ληγούσης, εἰς μεθον, τύπτομαι, τυπτόμεθον. τὸ δὲ δεύτερον καὶ τρίτον ὁμοφωνεῖτον, καὶ ἀπὸ τοῦ τρίτου γίνεσθον, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθον, τύπτετε, τύπτεσθον. τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν δυϊκῶν μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς θα. τυπτόμεθον, τυπτόμεθα. τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθε. τύπτεσθον, τύπτεσθε.

Τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν τροπῇ τοῦ παραλήγοντος ε, εἰς ο, καὶ προσλήψει τοῦ ν, τύπτεται, τύπτονται. κοινὰ δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸν δεύτερον μέλλοντα. πλὴν ὅσον ἐπὶ τούτου τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν, καὶ ἐξαιρέσει τοῦ υ γίνεται. τυποῦμαι, τυπέαι, τυπῇ. μαχοῦμαι, μαχέαι, μαχῇ. καὶ τὸ τρίτον, προσλήψει τοῦ ι εἰς δίφθογγον, τυπέαι, τυπεῖται. καὶ ἔτι τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν τροπῇ τῆς ει διφθόγγου εἰς ου τυποῦνται.

Τοῦ δὲ παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου κοινόν, τὸ, τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐξαιρέσει τοῦ μ καὶ ν, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ε, καὶ διφθογγώσει τοῦ ο καὶ ε εἰς ου, ἐτυπτόμην, ἐτύπτοε, ἐτύπτου.

Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου διαλύσει τῆς ου, εἰς εο, καὶ παρενθέσει τοῦ τ. ἐτύπτεο, ἐτύπτετο. τὰ δ' ἄλλα ὁμοίως κἀπὶ τοῦ ἐνεστῶτος. πλὴν ὅσον τῶν δυϊκῶν, τὸ δεύτερον καὶ τρίτον οὐχ ὁμοφωνεῖτον, ἀλλὰ τὸ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς σθην. ἢ ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, ἐτύπτετο, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.

Τοῦ δὲ πρώτου ἀορίστου, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐξαιρέσει τοῦ μ καὶ ν, καὶ μεταβολῇ τοῦ η εἰς ε, καὶ τούτου πάλιν εἰς ο, καὶ συναιρέσει τοῦ α καὶ ο εἰς ω, ἐτυψάμην, ἐτύψαο, ἐτύψω. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ

δευτέρου ἀναλύσει τῶν συνῃρημένων, καὶ προσενθέσει τοῦ τ. ἐτύψαο, ἐτύψατο. τὰ δ' ἄλλα ὁμοίως τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ. πλὴν ὅσον ἐκεῖ μὲν τὸ παραλῆγον ο μεταβάλλει εἰς ε, καὶ τὸ ε πάλιν εἰς ο. ἐνταῦθα δὲ τὸ α ἀμετάβλητον περὶ πάντα.

ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

Τῶν δὲ παθητικῶν ὁ μὲν ἐνεστὼς, καὶ οἱ μέλλοντες, ἀμφῶ, τῷ ἐνεστῶτι, τῷ μέσῳ συμφέρονται. ὁ δὲ παρατατικὸς τῷ παρατατικῷ. οἱ δὲ ἀόριστοι τῷ ὑπερσυντελικῷ, ὁ δὲ παρακείμενος καὶ ὑπερσυντελικὸς ἰδίαν εἰλήχασι κατατομήν. τοῦ μὲν γὰρ παρακειμένου τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ληκτικοῦ μ εἰς σ, ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει. ὧν γὰρ ὁ μέλλων διὰ τοῦ ψ, ἢ ξ, τούτων ὁ σχηματισμὸς τῷ αὐτῷ διπλῷ γίνεται, πέπλεγμαι, πέπλεξαι. τέτυμμαι, τέτυψαι. τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, τροπῇ τοῦ σ εἰς τ, ὅπως ἂν ἔχῃ, εἴτε ἐνεργείᾳ, εἴτε δυνάμει. συνέσι δ' ἐνεργείᾳ καὶ τὰ πρότερον δυνάμει σὺν αὐτῷ θεωρούμενα ἐν τῷ διπλῷ. οἷον τὸ π ἢ κ. τέτυψαι, , τέτυπται, πέπλεξαι, πέπλεκται. ἔσπαρσαι, ἔσπαρται. καὶ τὸ σ δὲ προσλαμβάνεται εὐλόγως, ἣν τοῦ πρώτου ἡ λήγουσα τῷ σμ συλλαβίζηται. ἤκουσμαι. ἤκουσαι, ἤκουσαι.

Τῶν δυϊκῶν τὸ πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, ὁμοίως τῷ ἐνεστῶτι, καὶ τὸ δεύτερον, καὶ τρίτον ὁμοφώνως ἀπὸ τοῦ δευτέρου μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς σθον, ἐν οἷς δηλονότι τὸ σ ἐνεργείᾳ. ἤκουσαι, ἤκουσθον. ἐν οἷς δὲ δυνάμει, οὐ τὸ σ, ἀλλ' ἢ τὸ φ πρὸ τοῦ θ συλλαβιστέον, ἐὰν τὸ ψ ᾖ, τέτυψαι, τέτυφθον. ἢ τὸ χ ἐὰν τὸ ξ. πέπλεξαι, πέπλεχθον. Τῶν πληθυντικῶν τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς θα, ὁμοίως τῷ ἐνεστῶτι, τετύμμεθον, τετύμμεθα. τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἐκβολῇ τοῦ υ, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε. τέτυφθον, τέτυφθε. τὸ τρίτον κοινῶς μὲν γενέσθαι, οὐχ οἷόν τε ἔνθα τὸ τρίτον τῶν ἑνικῶν συλλαβῇ λήγει δυσσυμφώνῳ. ἰωνικῶς δὲ ἀπὸ τοῦ τρίτου, τῶν ἑνικῶν τροπῇ τοῦ ψιλοῦ ἐν οἷς ἂν ᾖ, εἰς δασὺ, καὶ παρενθέσει τοῦ α, τέτυπται, τετύφαται. πεπλέκται, πεπλέχαται. Καὶ τὰ τοῦ ὑπερσυντελικοῦ δὲ ὁμοίως τοῖς τοῦ παρακειμένου γίνεται

πλὴν

πλὴν ὅσον φωνῆεν ἐν ταῦθα ληκτικὸν τὸ ο. ἔνθα ἐστὶ ἐκείνου, τὸ αι. σχηματιστέον δ᾽ ἄρα καὶ τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν τοῦτο εἰς θην ἀπὸ τοῦ δευτέρου. καθόλου γὰρ τηνικαῦτα μόνον τὸ δεύτερον καὶ τρίτον τῶν δυϊκῶν ἀλλήλοις ὁμοφωνοῦσιν, ἡνίκα τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν εἰς ι, ἢ εἰς αι λήγει.

ΙΔΙΟΝ ΔΕ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ. ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Ἴδιον δὲ τῆς πέμπτης τὸ ἐπὶ τῶν ὁριστικῶν ἐνεργητικῶν τὸ μὲν δεύτερον πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἀφαιρέσει τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς σ. τίθημι, τίθης. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, προσθέσει τοῦ ι, τίθης, τίθησι. τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ δεύτερον καὶ τρίτον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, τροπῇ τοῦ σ εἰς τ, καὶ προσθέσει τοῦ ον, καὶ μεταβολῇ τῆς παραληγούσης εἰς τὸ παραλῆγον φωνῆεν τοῦ ῥήματος, ὅθεν αὐτὸ παρεσχημάτισαι τὸ εἰς μι. τιθέω, τίθημι, τίθης, τίθετον. ἰσάω, ἴσημι, ἴσης, ἴσατον. διδόω, δίδωμι, δίδως, δίδοτον. τῶν δὲ πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς μεν, καὶ μεταβολῇ τῆς παραληγούσης, ὡς εἴρηται. τίθημι, τίθεμεν. τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν ἀφαιρέσει τοῦ ν καὶ τροπῇ τοῦ ο, εἰς ε, τίθετον, τίθετε. τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν ἀφαιρέσει τοῦ ν, καὶ μεταποιήσει τοῦ το εἰς σι, καὶ παρενθέσει τοῦ α, τίθετον, τιθέασι. δίδοτον, διδόασι. τὸ δὲ ἴσασι, καὶ ἴασι, καὶ τὰ ὅμοια, ἐκ συναιρέσεως. τοῦ δὲ παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου, ὁμοίως τοῖς πρώτοις, καὶ δευτέροις ἀορίστοις τῶν παθητικῶν. ἐτίθην, ἐτίθης. ἔθην, ἔθης. πλὴν ὅσον ἐνταῦθα ἡ τῶν ἑνικῶν παραλήγουσα συστέλλεται, ἐπὶ τῶν δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν ὡς εἴρηται. αὐτῶν δὲ τῶν εἰς μι ὁ σχηματισμὸς, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἔκ τε τοῦ ἀρτικοῦ συμφώνου, καὶ τοῦ ι, εἰ μὴ τὸ τῆς προφορᾶς δύσφθεγκτον κωλύοι, δῶ, δίδωμι. θῶ, τίθημι. σῶ μέντοι γε ἴσημι, διὰ τὸ δύσφθεγκτον.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐπὶ δὲ τῶν μέσων τε καὶ παθητικῶν ὁριστικῶν, τὸ μὲν τοῦ ἐνεστῶτος καὶ παρακειμένου δευτέρου ἀπὸ τοῦ πρώτου, μεταβολῇ τοῦ μαι εἰς σαι, τίθεμαι,

τίθεσαι. τέθειμαι, τέθεσαι. τὸ δὲ τοῦ παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου μετὰ ποιήσει τῆς ληγούσης εἰς σο, ἐτιθέμην, ἐτίθεσο. τὰ δ᾽ ἄλλα πάντα κοινὰ πρὸς τὴν τρίτην. ἔστι δὲ καὶ εἰς η προφέρειν τὸ δεύτερον τοῦ ἐνεστῶτος, τῶν ἀπὸ τοῦ ε καὶ α, τίθεμαι, τίθῃ. ἵσταμαι, ἵστῃ.

ΚΛΙΣΙΣ ΕΓΚΛΙΤΙΚΗ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ.

Τῆς δὲ ἐγκλιτικῆς κλίσεως ἀρχὴ μὲν ἡ ὁριστικὴ ἔγκλισις. αἱ δὲ ἄλλαι πᾶσαι ἀπ᾽ αὐτῆς ὧδε. τὸ ὁριστικὸν, τύπτω. παρατατικὸς, ἔτυπτον. τὸ προστακτικὸν, τύπτε. τὸ εὐκτικὸν, τύπτοιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπτω. τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτειν. μέλλων πρῶτος. τὸ ὁριστικὸν τύψω. τὸ εὐτικὸν, τύψοιμι. τὸ ἀπαρέμφατον, τύψειν. ἀόριστος πρῶτος. τὸ ὁριστικὸν, ἔτυψα. τὸ προστακτικὸν, τύψον. τὸ εὐκτικὸν τύψαιμι. τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν τύψω. τὸ ἀπαρέμφατον, τύψαι. παρακείμενος. τὸ ὁριστικὸν, τέτυφα. ὑπερσυντελικὸς, ἐτετύφειν. τὸ προστακτικὸν, τέτυφε. τὸ εὐκτικὸν, τετύφοιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τετύφω. τὸ ἀπαρέμφατον, τετυφέναι. ἀόριστος δεύτερος. τὸ ὁριστικὸν ἔτυπον. τὸ προστακτικὸν, τύπε. τὸ εὐκτικὸν, τύποιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπω. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπεῖν. μέλλων δεύτερος. τὸ ὁριστικὸν, τυπῶ. τὸ εὐκτικὸν, τυποῖμι. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπεῖν.

ΕΝΕΣΤΩΣ ΜΕΣΩΝ.

Τὸ ὁριστικὸν, τύπτομαι. παρατατικὸς, ἐτυπτόμην. τὸ προστακτικὸν τύπτου. τὸ εὐκτικὸν, τυπτοίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπτωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον τύπτεσθαι. μέλλων πρῶτος. τὸ ὁριστικὸν, τύψομαι. τὸ εὐτικὸν, τυψοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, τύψεσθαι. ἀόριστος πρῶτος. τὸ ὁριστικὸν, ἐτυψάμην. τὸ προστακτικὸν, τύψαι. τὸ εὐτικὸν, τυψαίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύψωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, τύψασθαι. παρακείμενος. τὸ ὁριστικὸν, τέτυπα. ὑπερσυντέλικος, ἐτετύπειν. τὸ προστακτικὸν, τέτυπε. τὸ εὐκτικὸν, τετύποιμι. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τετύπω. τὸ ἀπαρέμφατον, τετυπέναι. ἀόριστος δεύτερος. τὸ ὁριστικὸν, ἐτυπόμην. τὸ προστακτικὸν, τυποῦ. τὸ εὐκτικὸν, τυποίμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπωμαι. τὸ ἀπαρέμφατον

ἀπαρέμφατον, τυπέσθαι. μέλλων δεύτερος. τὸ ὁριστικὸν, τυποῦμαι. τὸ εὐτικὸν, τυποίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπεῖσθαι.

ΕΝΕΣΤΩΣ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

Τὸ ὁριστικὸν, τύπτομαι, καὶ τἄλλα ὡς εἴρηται. Παρακείμενος. τὸ ὁριστικὸν, τέτυμμαι. ὑπερσυντελικὸς ἐτετύμμην. τὸ προστακτικὸν τέτυψο. τὸ ἀπαρέμφατον, τετύφθαι. Ἀόριστος πρῶτος. τὸ ὁριστικὸν, ἐτύφθην. τὸ προστακτικὸν, τύφθητι. τὸ εὐκτικὸν, τυφθείην. τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν τυφθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, τυφθῆναι. Ἀόριστος δεύτερος. τὸ ὁριστικὸν ἐτύπην. τὸ προστακτικὸν, τύπηθι. τὸ εὐκτικὸν, τυπείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τυπῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπῆναι. Μέλλων πρῶτος. τὸ ὁριστικὸν, τυφθήσομαι. τὸ εὐτικὸν, τυφθησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, τυφθήσεσθαι. Μέλλων δεύτερος. τὸ ὁριστικὸν, τυπήσομαι. τὸ εὐκτικὸν τυπησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπήσεσθαι. Μετ' ὀλίγον μέλλων. τὸ ὁριστικὸν, τετύψομαι. τὸ εὐκτικὸν τετυψοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, τετύψεσθαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὁριστικὸν, τίθημι. παρατατικὸς, ἐτίθην. τὸ προστακτικὸν, τίθετι. τὸ εὐκτικὸν, τιθείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τιθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον τιθέναι. Ἀόριστος πρῶτος. τὸ ὁριστικὸν, ἔθηκα, καὶ τἄλλα ὡς ἐπὶ τοῦ ἔτυψα. Ἀόριστος δεύτερος. τὸ ὁριστικὸν, ἔθην. τὸ προστακτικὸν, θέτι καὶ θές. τὸ εὐκτικὸν, θείην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν θῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, θεῖναι.

ΜΕΣΑ καὶ παθητικά, ἐνεστώς. τὸ ὁριστικὸν, τίθεμαι. παρατατικὸς, ἐτιθέμην. τὸ προστακτικὸν, τίθεσο καὶ τίθου. τὸ εὐκτικὸν, τιθείμην. τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν τιθῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον τιθέσθαι. Ἀόριστος δεύτερος. τὸ ὁριστικὸν, ἐθέμην. τὸ προστακτικὸν, θέσο καὶ θοῦ. τὸ εὐκτικὸν, θείμην. ὑποτακτικὸν, ἐὰν θῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, θέσθαι. παρακείμενος. τὸ ὁριστικὸν, τέθεμαι. ὑπερσυντελικός, ἐτεθέμην. τὸ προστακτικὸν, τέθεσο. τὸ εὐκτικὸν τεθείμην. τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τεθῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, τεθέσθαι. Ἀόριστος πρῶτος, τὸ ὁριστικὸν, ἐτέθην. τὸ προστακτικὸν, τέθητι. τὸ εὐκτικὸν, τεθείην. τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν τεθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, τεθῆναι.

μέλλων

μέλλων πρῶτος. τὸ ὁριστικὸν, τεθήσομαι. τὸ εὐκτικὸν, τεθησοίμην. τὸ ἀπαρέμφατον, τεθήσεσθαι. μετ' ὀλίγον μέλλων. τὸ ὁριστικὸν, τεθέσομαι, καὶ τἆλλα, ὡς ἐπὶ τοῦ τετύψομαι. ΚΟΙΝΑ ΑΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ἐγκλίσεων.

Κοινὸν δ' ἁπασῶν τῶν ἐγκλίσεων, τὸ τὴν αὔξησιν τῆς ἀρχῆς ἐξαιρεῖσθαι, πλὴν τοῦ παρακειμένου. ἔτυπτον, τύπτε. ἔτυψα, τύψον, τύψαιμι, ἐὰν τύψω, τύψαι. τέτυφα γε μὴν, τέτυφε, τετύφοιμι, ἐὰν τετύφω, τετυφέναι. Ὁ δὲ παρατατικὸς περὶ ἐνεστῶτι συνέζευκται, καὶ ὁ ὑπερσυντελικὸς περὶ παρακειμένῳ ὥστε τοὺς ἀπὸ θατέρων τούτων σχηματισμοὺς κοινὴν καὶ πρὸς θατέρους ἔχειν τὴν σημασίαν. Δῆλον δ' ὅτι καὶ ὁ μέλλοντος παρασχηματισμὸς οὔτε προστακτικός ἐστιν οὔτε ὑποτακτικός. Σημασία δὲ τούτου ἐν τοῖς ἀπὸ τῶν ἀορίστων.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙ-ΚΩΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ.

Γίνεται δὲ τῶν εἰς ω ἐνεργητικῶν, τὸ μὲν προστακτικὸν ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τῆς οἰκείας ἀρχῆς. ἔτυπτε, τύπτε, τέτυφε, τέτυφε, ὅ γε μὴν πρῶτος ἀόριστος καὶ τὸ ε τῆς ἐσχάτης μεταποιήσει εἰς ον γίνεται, ἔτυψε, τύψον.

ΕΥΚΤΙΚΩΝ.

Τὰ δὲ εὐκτικὰ ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μι. τῇ ἀφαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ προσλήψει τοῦ ι εἰς δίφθογγον, ἢ τῇ τροπῇ τοῦ ου εἰς οι, ἐν οἷς παραλήγουσα ὑπάρχει· τύπτοντος, τύπτοιμι, τύψαντος, τύψαιμι. τετυφότος, τετύφοιμι, τύποντος, τύποιμι, τυποῦντος, τυποῖμι. Τῶν δὲ συνῃρημένων τὰ εὐκτικὰ, καὶ τροπῇ τοῦ μι εἰς ην αἰολικῶς λέγεται, ὡς εἴρηται πρότερον, ἀξιοῖμι, ἀξιοίην. τὸ δὲ ἀξιῴην, τῇ βιῴην, δωρικὸν. τροπῇ τοῦ οι εἰς ω. αἰολικὸν δὲ καὶ τὸ τύψειας, τύψειε, τύψειαν.

ΤΩΝ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Τὰ δὲ ὑποτακτικὰ, ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου τῶν ἰδίων ἀρχῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ω, ἔτυπτον, ἐὰν τύπτω, ἔτυψα, ἐὰν τύψω, τέτυφα, ἐὰν τετύφω.

ΤΩΝ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα, ἐνεστῶτος μὲν ὄντα καὶ μέλλοντος πρώτου, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τῆς ἀρχῆς, προσθέσει τοῦ ν, τύπτει, τύπτειν. τύψει, τύψειν.

καὶ παρακειμένου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, προσθέσει τῆς ναι. τέτυφε, τετυφέναι. ἀορίστου δὲ πρώτου ἀπὸ τοῦ πρώτου προσθέσει τοῦ ι, ἔτυψα, τύψαι. καὶ δευτέρου δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ειν. ἔτυπον, τυπεῖν. ὁ αὐτὸς δ᾽ ἄρα τρόπος, καὶ τοῦ δευτέρου μέλλοντος, μεταποιούσει τῆς ἐσχάτης εἰς ειν. τυπῶ τυπεῖν.

ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ.

τὰ δὲ μέσα προστακτικά, τοῦ μὲν παρατατικοῦ καὶ δευτέρου ἀορίστου, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῆς ἀρχῆς. ἐτύπτου, τύπτου, ἐτύπου, τυποῦ. τοῦ δὲ πρώτου ἀορίστου, ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐξαιρέσει τοῦ μην, καὶ προσθέσει τοῦ ι, ἐτυψάμην, τύψαι. ἢ ὅπως ἂν ἄλλως συνθεῦθεν γίνοιτο οἰκειότερον. τοῦ δὲ παρακειμένου, ὁμοίως τῶν ἐνεργητικῶν.

ΕΥΚΤΙΚΩΝ.

Τὰ δὲ εὐκτικά, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῆς ἀρχῆς, τροπῇ τῆς ἐσχάτης, εἰς μην. καὶ πρὸ τῆς μην τοῦ ι, εἰς δίφθογγον προσλαμβανομένου, τύπτομαι, τυπτοίμην, ἐτυψάμην, τυψαίμην. πλὴν τοῦ παρακειμένου, οὐδὲ γὰρ ὁμοίως τῶν ἐνεργητικῶν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Τὰ δὲ ὑποτακτικά, ἀπὸ τοῦ πρώτου εἰς μαι τῆς παραληγούσης τῶν ἀρχῶν, ἐφ᾽ ὧν τὸ μ κλιτικὸν μεταβαλλούσης εἰς ω, τύπτομαι, ἐὰν τύπωμαι, ἐτυψάμην, ἐὰν τύψωμαι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῆς ἀρχῆς, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθαι. τύπτεται, τύπτεσθαι, ἐτύψατο, τύψασθαι. πλὴν τοῦ παρακειμένου οὐδὲ γὰρ ὁμοίως τῶν ἐνεργητικῶν.

ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Τὰ δὲ παθητικά, τοῦ μὲν ἐνεστῶτος ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν μέσων, τῶν δὲ ἀορίστων ἀμφοτέρων, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσλήψει τῆς θι, ἐτύπη, τύπηθι. ἐφ᾽ ὧν γε μὴν τὸ αὐτῷ δασὺ ἡγεῖται, οὐ τὸ θ, ἀλλὰ τὸ τ προσλαμβάνεσθαι συμβαίνει, ἐτύφθην, τύφθητι, διὰ τὸ δύσφωνον. τοῦ δὲ ὑπερσυντελίκου ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐτέτυψο, τέτυψω.

ΕΥΚΤΙΚΩΝ.

Τὰ δὲ εὐκτικὰ ἐνεστῶτος μὲν καὶ μέλλοντος ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν μέσων.

παρακειμένου δὲ οὐκ ἔτι ἐὰν σύμφωνον ᾖ πρὸ τοῦ μ. μὴ ὄντος δέ, καὶ διφθόγγου μηδεμιᾶς κωλυούσης, προσλήψει τοῦ ι εἰς ἀποδιφθόγγωσιν τοῦ παραλήγοντος φωνήεντος, τὸ εὐκτικὸν γίνεται, πεποιήμην, μεμνήμην. ἀόριστος δὲ ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς ην, καὶ ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ μεταλήψει τοῦ ι εἰς δίφθογγον, τυφθέντος, τυφθείην.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Τὰ δὲ ὑποτακτικά, ἐνεστῶτος μὲν τοῖς μέσοις ὁμοίως. ἀορίστων δὲ ἀπὸ τοῦ τρίτου τῆς ἀρχῆς, μεταποιήσει τοῦ κλιτικοῦ φωνήεντος εἰς ω. ἐτύφθη, ἐὰν τυφθῶ. καὶ παρακειμένου δὲ ὑποτακτικὸν γίγνοιτ᾽ ἄν, ἐὰν τὸ μ καθαρὸν ἔχῃ ὡς εἴρηται, καὶ δίφθογγος οὐ κωλύῃ, τροπῇ τοῦ παραλήγοντος φωνήεντος εἰς ω. πεποίημαι, πεποιῶμαι, μεμνῆμαι, μεμνῶμαι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος ὁμοίως κἀπὶ τῶν μέσων. καὶ παρακειμένου δὲ ὅμοιος ὁ σχηματισμός. πλὴν ὅσον τὸ σ οὐ προσλαμβάνεται, τέτυπται γάρ, τετύφθαι, μεταβολῇ δηλονότι καὶ τοῦ ἡγουμένου ψιλοῦ εἰς δασύ. καθόλου γὰρ τὰ μὲν ψιλὰ ἡγεῖται ψιλῶν, τὰ δὲ δασέα, δασέων. ἀορίστων δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου τῆς ἀρχῆς, προσθέσει τοῦ αι τελικοῦ, ἐτύφθην, τυφθῆναι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΜΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Τῶν δὲ εἰς μι, τὰ μὲν ἐνεργητικὰ προστακτικά, ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς, ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς θι, τιθέντος, τίθετι, ἵσταντος, ἵσταθι. διδόντος, δίδοθι. ἢ ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ὁριστικῶν, τροπῇ τοῦ τῆς ληγούσης φωνήεντος εἰς τὸ παραληκτικὸν τῆς ἀρχῆς. θέω, ἔθης, θές, δόω, ἔδως, δός.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Τὰ δὲ ὑποτακιτκά, ὁμοίως τοῖς τῶν παθητικῶν ἀορίστοις τῶν εἰς ω, ἐτίθη, ἐὰν τιθῶ. τὸ δὲ δῶσιν ἐπὶ τοῦ τρίτου, καὶ δώησι, ποιητικά, πρὸς παράδειγμα τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν. τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ θείω, στήω, δώω. μονοσύλλαβα δὲ ὄντα καὶ περισπώμενα τὰ θῶ, στῶ, δῶ, δισύλλαβα καὶ βαρύτονα ποιηταὶ ποιοῦσι, παρεντιθέντες οἰκείως τὰς τοιαύτας τῶν συλλαβῶν, ἑκάστω γὰρ

τὸ ἴδιον ἀρχικὸν αὐξάνοντες προστιθέασι.

ΕΥΤΙΚΩΝ.

Καὶ τὰ εὐκτικὰ δὲ ὁμοίως, τοῖς τῶν αὐτῶν εὐκτικοῖς.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα, ἐνεστῶτος μὲν ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς καὶ ταῦτα, ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ναι· τίθεντος, τιθέναι, διδόντος, διδόναι. τὸ δὲ διδοῦναι κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ.

Τὰ δὲ μέσα τε καὶ παθητικά, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν εἰς ω. Τόποι δὲ σχηματιστικοὶ κλίσεως προσωπικῆς τῶν ἐγκλίσεων τούτων, τοιοῦτοι. Τῶν προστακτικῶν ἐνεργητικῶν, τὸ τρίτον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, προσθέσει τῆς τω. τύπτε, τυπτέτω. πλὴν τῶν εἰς θι, ταυτὶ γὰρ οὐ προσθέσει, ἀλλὰ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης, τὸν αὐτὸν ἔχει παρασχηματισμόν, τίθετι, τιθέτω. τύφθητι, τυφθήτω. Τοῦ δὲ πρώτου ἀορίστου καὶ μεταποιήσει τοῦ τῆς ληγούσης ὑποτακτικοῦ εἰς α πανταχοῦ, τύψον, τυψάτω. Τῶν δὲ δυικῶν τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, προσλήψει τῆς τον, τύπτε, τύπτετον. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου προσλήψει τοῦ ν, τύπτε, τυπτέτω, τυπτέτων. Τῶν πληθυντικῶν, τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, προσλήψει τῆς τε. τύπτε, τύπτετε, τύψον, τύψατε, καὶ μεταποιήσει ὡς εἴρηται. Τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου, προσθέσει τῆς σαν, τυπτέτω, τυπτέτωσαν. Τὸ δὲ τυπτόντων, ἀντὶ τοῦ τυπτέτωσαν, κατὰ συγκοπὴν ἔοικε γεγονέναι, καὶ μεταβολὴν τῆς παραληγούσης εἰς μακράν. ὅτι τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν ἰσοσυλλαβοῦντα, πρὸ τοῦ τ, μακρᾷ ὁπωσοῦν παραλήγει. ἐξαιρείσθω δὲ ἰωνικὸν τετύφαται· ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ τυπτέσθων, ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν ὁ σχηματισμὸς ἐὰν εἴη.

ΜΕΣΩΝ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

Τῶν δὲ μέσων τε καὶ παθητικῶν, τὸ μὲν τρίτον τῶν ἑνικῶν ἐξαιρέσει τοῦ διφθογγοῦντος ὑποτακτικοῦ φωνήεντος, καὶ τροπῇ τοῦ ο, εἰς

ε, ἐὰν ὑπάρχῃ, καὶ προσλήψει τοῦ σθω, τύπτε, τυπτέσθω. πλὴν τῶν εἰς θι ἀορίστων, ταῦτα γὰρ διόλου τοῖς εἰς θι ἐνεργητικοῖς ὁμοίως. τῶν δυϊκῶν τὸ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθον, τυπτέσθω, τύπτεσθον. καὶ τὸ τρίτον δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, προσθέσει τοῦ ν, τυπτέσθω, τυπτέσθων. τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθε, τύπτεσθον, τύπτεσθε. τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου, παρενθέσει τοῦ σαν, τυπτέσθων, τυπτέσθωσαν. τὸ τυπτέσθων ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν, ὡς περὶ τοῦ τυπτόντων εἰρήκαμεν.

ΕΥΤΙΚΩΝ ΜΙ.

Τῶν δὲ εὐκτικῶν ληγόντων μὲν εἰς μι, τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐξαιρέσει τοῦ ι καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς σ, τύπτοιμι, τύπτοις. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐκβολῇ τοῦ σ, τύπτοις, τύπτοι. τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ μὲν δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταβολῇ τοῦ σ εἰς τ, καὶ προσλήψει τοῦ ον, τύπτοις, τύπτοιτον. τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς την, τύπτοιτον, τυπτοίτην. τῶν δὲ πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μεν, τύπτοιμι, τύπτοιμεν. τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς τε, τύπτοιτον, τύπτοιτε. τὸ τρίτον, ἀπὸ τοῦ ἰδίου πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ μ, τύπτοιμεν, τύπτοιεν. ληγόντων δὲ εἰς ην, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ληκτικοῦ ν εἰς σ, τυφθείην, τυφθείης. τὰ δ᾽ ἄλλα πάντα ὁμοίως τοῖς τῶν εἰς μι. πλὴν ὅσον τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν καὶ εἰς σαν σχηματίζεται, τυφθείησαν, καὶ εἰς εν δὲ, ἀποβάλλοντα τὸ παραλῆγον η, τυφθεῖεν. ληγόντων δὲ εἰς μην, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ο, τυπτοίμην, τύπτοιο. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, παρενθέσει τοῦ τ, τύπτοιο, τύπτοιτο. τῶν δυϊκῶν, τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μεθον, τυπτοίμην, τυπτοίμεθον. τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθον, τύπτοιο, τύπτοισθον. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθην.

τύπτοισθον

τύπτοισθον, τυπτοίσθην. τῶν δὲ πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς θα, τυπτοίμεθον, τυπτοίμεθα. τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθε, τύπτοισθον, τύπτοισθε. τὸ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, παρενθέσει τοῦ ν, τύπτοιτο, τύπτοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Τῶν δὲ ὑποτακτικῶν πάντα, ὁμοίως τοῖς τῶν ὁριστικῶν σύνεστι· πλὴν ὅσον, ἔνθα μὲν ἐκεῖνα τὸ ε κλιτικὸν ἔχει, ἐνταῦθα τὸ η, τύπτεις, ἐὰν τύπτῃς, τύπτεται, ἐὰν τύπτηται. ἔνθα δὲ ἐκεῖ τὸ ο, ἐνταῦθα τὸ ω, τύπτομαι, ἐὰν τύπτωμαι. πλὴν τῶν τῆς πέμπτης παραληγόντων τῷ ω, δίδωμι, ἐν τούτοις γὰρ ἀεὶ τὸ αὐτὸ φυλάττεται, ἐὰν διδῶ, διδῷς, διδῷ. Ἀνάγεται δὲ εἰς τὴν πέμπτην συζυγίαν καὶ τὸ εἰμὶ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα, καὶ ὅλως οὐδὲν ἂν εἴη ἔξω τῶν εἰρημένων. τὰ δὲ τῆς πέμπτης παραλήγοντα τῷ υ, οἷον ζεύγνυμι παρατατικὸν μόνον εὑρίσκεται ἔχοντα, καὶ ἀόριστον δεύτερον, ἔφυν, ἔδυν. παρακείμενον δὲ καὶ τἄλλα τὰ περὶ τοὺς χρόνους οὐκ ἔχει τοῖς συζύγοις ὁμοίως, οὔτε μὴν ἔγκλισιν ὑποτακτικὴν ἔχει, οὐδὲ εὐκτικὴν εἰ μή τις ζευγνύην λέγοι, καὶ ζευγνύμην διφθόγγῳ παραληγούσῃ χρώμενος τῇ η, ἴσον, καὶ τὸ μεμνῄμην. καὶ πεποιῄμην δὲ καὶ τεθνῄμην λέγειν ἂν ταύτῃ ἐξείη.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΩΝ.

Ὅσα δὲ τῆς τρίτης λήγοντα εἰς ω καθαρὸν, τῷ α, ἢ τῷ ε, ἢ τῷ ο, παραλήγει, ὅτι μὲν συναιρεῖται ταῦτα εἴρηται πρότερον. τουτὶ δὲ περὶ τὸν ἐνεστῶτα καὶ παρατατικὸν μόνον συμβαίνει. κοινὸν μὲν οὖν τὸ, ἡγουμένου οὑτινοσοῦν τῶν α, ε, ο, ἑπομένου δὴ τοῦ ω, ἀεὶ τὴν συναίρεσιν εἰς ω γίνεσθαι. Ἴδιον δὲ τὸ, ἡγουμένου τοῦ α, ἑπομένου δὲ τοῦ ο, εἴτε καθ' αὑτὸ εἴτε ἐν διφθόγγῳ, ἀεὶ τὴν συναίρεσιν γίνεσθαι εἰς ω, οἷον βοάομεν, βοῶμεν, βοάου, βοῶ, βοάοιμι, βοῷμι, ἑπομένου δὲ τοῦ ε, ἢ τοῦ η, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, εἴτε καθ' αὑτὸ, ἀεὶ εἰς α, βοάεις, βοᾷς, βόαε, βόα, βοάῃ, βοᾷ. ὅθεν δὴ καὶ τὰ ὑποτακτικὰ ταῦτα, καὶ ὅλως τὰ ἐκ συναιρέσεως

συμβαίνει μὴ ὑποκεῖσθαι τοῖς λεχθεῖσι περὶ τῶν ἀπαθῶν. Ἔτι ἡγουμένου τοῦ ε, ἑπομένου μὲν τοῦ ο, εἴτε καθ᾽ αὑτό, εἴτε ὡς ἐν διφθόγγῳ τῇ ου, ἀεὶ ἡ συναίρεσις εἰς ου, ποιέομεν, ποιοῦμεν, ποιέου, ποιοῦ. Ἑπομένου δὲ τοῦ ε, εἴτε καθ᾽ αὑτό, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, ἀεὶ ἡ συναίρεσις εἰς ει, ποιέεις, ποιεῖς, ποιέετε, ποιεῖτε. Ἑπομένου δὲ η, εἴτε καθ᾽ αὑτό, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, ἡ συναίρεσις εἰς η, ἐὰν ποιέῃς, ποιῇς, ἐὰν ποιέητε, ποιῆτε. Ἑπομένου δὲ τοῦ ο, ὡς ἐν διφθόγγῳ τῇ οι, ἡ συναίρεσις εἰς οι, ποιέοιμι, ποιοῖμι. Τὰ γε μὴν δισύλλαβα ὄντα, ὧν πρῶτον οὐ συναιρεῖται πρόσωπον, πλέω, νέω, ῥέω, πλεῖς δὲ καὶ πλεῖ καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. Ἔτι ἡγουμένου τοῦ ο, ἑπομένου μὲν τοῦ ο, εἴτε καθ᾽ αὑτό, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, πλὴν τῆς οι, ἡ συναίρεσις εἰς ου, χρυσόομεν, χρυσοῦμεν, χρυσόου, χρυσοῦ, ὡσαύτως δέ, καὶ ἑπομένου τοῦ ε, χρυσόετε, χρυσοῦτε. ἑπομένου δὲ τοῦ η, εἰς ω, ἢ εἰς ου, ἐὰν χρυσόητε, ἐὰν χρυσῶτε, ἢ χρυσοῦτε. Ἑπομένου δὲ τοῦ ι ὡς ἐν διφθόγγῳ δηλονότι, ἡ συναίρεσις εἰς οι, χρυσόεις, χρυσοῖς, χρυσόοις, χρυσοῖς, ἐὰν χρυσόῃς, χρυσοῖς. πλὴν τοῦ τῆς ἀπαρεμφάτου, χρυσόειν γάρτοι χρυσοῦν.

Κοινὸν δὲ τούτων ἁπάντων, ὅτι τὰ εὐκτικὰ προφέρεσθαι δεῖ, καὶ μεταποιῆσαι τῆς ἐσχάτης εἰς ην ἔθει αἰολέων, ποιοῖμι, ποιοίην, βοῷμι, βοῴην, καὶ οὕτως εἰς τὴν τῶν εἰς ην ληγόντων εὐκτικῶν κλίσιν μεταβαίνειν διόλου.

ΠΕΡΙ ῬΗΜΑΤΩΝ ΕΤΕΡΟΚΛΙΤΩΝ.

Ὥσπερ δ᾽ ὀνόματα τὰ μέν, ἑτερόκλιτα, τὰ δὲ ἄκλιτα διὰ πάθος τε καὶ ἑτέρως, οὕτω καὶ ῥήματα ἑτερόκλιτα ἂν λέγοιτο, πέττω, πέψω. τίκτω, τέξω. πίπτω, πεσοῦμαι. ἁλίσκω, ἁλώσω. ἔρχομαι, ἐλεύσομαι. πολλὰ δὲ τὰ τοιαῦτα, καὶ τὴν χρῆσιν δὲ παρατηρητέον γε ἐνταῦθα. Ὡς καθόλου μέντοι εἰπεῖν, τὰ εἰς δύο σύμφωνα διάφορα ἐκ παραγωγῆς λήγοντα, κλίσιν οὐδεμίαν ἴσχει οἰκείαν, σχηματισμὸς δὲ τῶν τοιούτων διὰ τ, ἢ διὰ συγγενοῦς σ. πλὴν τῶν τεταρτοσυζύγων, ῥέπω, ῥίπτω. τέκω, τίκτω. ἔχω, ἴσχω. ἔπω, ἕσπω. πέτω, πίπτω. ἔσακα, σάσκω. βέβοκα, βόσκω. τετέλεκα, τελέσκω, βούλεται δὲ προσλαμβάνειν

ἐκ

ἐκ σχηματισμοῦ σύμφωνον ἢ τῷ δευτέρου, ἢ τῷ τρίτου προσώπου, τῷ παθητικοῦ παρακειμένου, διό τε ἐν τεταρτοζύγοις ἐκ τοῦ μένω ἐσχημάτισαι μίμνω, ὡς τοῦ μετὰ τὸ σ ἀσυντάκτου καὶ αὐτοῦ ὄντος. τοῦ δὲ μ, ἀσυμβάντως μετὰ καὶ αὐτοῦ ἔχοντος, οἰκείως δὲ καὶ μεταβάλλοντος εἰς τὸ μ. διαφερέτω δέ γε μηδὲν, κἂν εἴτις μὴ ἐκ μεταβολῆς εἶναι τὸ μ ἀξιοῖ, ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ πρώτου μεταλαμβάνεσθαι, μέμεμμαι, μίμνω, καλείσθω δὲ πλεονασικά.

ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΑ.

Ἄκλιτα δὲ τὰ συνῃρημένα πάντα, ποιῶ, βοῶ, ὡς πεπονθότα.

ΕΦΕΤΙΚΑ.

Καὶ μὲν δὴ καὶ ἀπαθῆ ἄκλιτα τὰ ἐφετικὰ πάντα. μαθητιῶ, τομῶ, βασιλειῶ, πολεμησείω, , ὀψείω. τούτοις δοῖμαι συντάττειν οἰκεῖον καὶ ὅσα τῶν ῥημάτων, τύπον μὲν ἔχει τρίτου προσώπου, ἔστι δὲ οὐδενός, ὅθεν δὴ καὶ ἀπρόσωπα ὀνομάζεται, οἷον τὸ δεῖ, καὶ χρὴ, καὶ δοκεῖ, καὶ συμβαίνει, καὶ μέλλει, καὶ ἔξεστι, καὶ ὅλως τὰ μηδὲν ἐμφαίνοντα πρόσωπον. τούτων δὲ τὰ μετ᾽ ἐνεργητικοῦ προφορὰν ἔχοντα. οὐ πολλαπλᾶ τὸν ἀριθμόν, τὰ δὲ παθητικοῦ πλεῖστα, ὁπόσα δὴ καὶ τὰ προσωπικὰ τῶν παθητικῶν, τὸ γὰρ ἑνικῶν ἑκάστου τρίτον τῶν χρόνων, εἰς ἀπρόσωπον μεταλαμβανόμενον σημασίαν, οὔτε πρῶτον, οὔτε δεύτερον ἔχει πρόσωπον. ταύτῃ ἂν θεωροῖτο, οἷον, λέγεται, εἴρηται, γέγραπται, εἰρήσθω, πεποιήσθω.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΩΝ.

Τῶν δὲ μετοχῶν οἱ σχηματισμοὶ ἀφ᾽ ἑκάστων γίνονται χρόνων. πλὴν τοῦ παρατατικοῦ καὶ ὑπερσυντελίκου, οὗτοι δὲ συνεζευγμένοι ὡς εἴρηται ὄντες, ὁ μὲν, τῷ ἐνεστῶτι. ὁ δὲ, τῷ παρακειμένῳ· κοινὰς δὴ ἔχουσι καὶ τὰς παρ᾽ αὐτῶν μετοχάς. κοινὸν δὲ κἀνταῦθα τῶν παρῳχημένων ἁπάντων ἡ τῆς αὐξήσεως ἀποβολὴ πλὴν τοῦ παρακειμένου.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΙ. ΕΝΕΣΤΩΣ ΜΕΛΛΩΝ.

Γίνεται δὲ ἐπὶ τῶν εἰς ω ἐνεργητικῶν, ἀπὸ μὲν τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος ἑκατέρου μετοχὴ, προσλήψει τοῦ ν, τύπτω,

ὁ τύπτων ἢ τύψω, ὁ τύψων. Θηλυκὸν δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ ἀρσενικοῦ εὐθείας, τροπῇ τοῦ λήγοντος ω, εἰς ου, καὶ τοῦ ν, εἰς σ, καὶ προσλήψει τοῦ α ληκτικοῦ. ὁ τύπτων, ἡ τύπτουσα, ὁ τύψων, ἡ τύψουσα, ὁ τυπῶν, ἡ τυποῦσα.

Τὸ δὲ οὐδέτερον ἀπὸ τῆς γενικῆς, ἀποκοπῇ τῆς ἐσχάτης, τοῦ τύπτοντος, τὸ τύπτον, τοῦ τύψοντος, τὸ τύψον, τοῦ τυποῦντος, τὸ τυποῦν.

Ἐγγὺς δὲ τούτων καὶ τὰ τοῦ δευτέρου ἀορίστου. τὸ μὲν γὰρ ἀρσενικόν, μεταβολῇ τοῦ τῆς ἐσχάτης ο εἰς ω, ἔτυπον, ὁ τυπών. τὸ δὲ θηλυκόν, καὶ οὐδέτερον, ὡς εἴρηται. Ἀπὸ δὲ τοῦ πρώτου ἀορίστου, τὸ μὲν ἀρσενικὸν προσλήψει τοῦ σ, ἔτυψα, ὁ τύψας. τὸ δὲ θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον, ὡς εἴρηται. πλὴν ὅσον ἐνταῦθα ἡ παραλήγουσα μηκύνεται, μηδενὸς ἔξωθεν προσλαμβανομένου φωνήεντος, ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν. Ἀπὸ δὲ τοῦ παρακειμένου τὸ μὲν ἀρσενικόν, μεταβολῇ τοῦ τελικοῦ α, εἰς ω, καὶ προσλήψει τοῦ σ, τέτυφα, ὁ τετυφώς. Τὸ δὲ θηλυκόν, ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ, ἀποκοπῇ τῆς ἐσχάτης, καὶ μεταλήψει τοῦ α, καὶ ὑφαιρέσει μὲν τοῦ παραλήγοντος ο, μεταλήψει δὲ τῆς διφθόγγου υι, τοῦ τετυφότος, ἡ τετυφυῖα. Καὶ τὸ οὐδέτερον δὲ αὐτόθεν ὑφαιρέσει τοῦ το. τὸ δὲ γεγῶσα, καὶ βεβῶσα, καὶ ἑστῶσα, καὶ τὰ τοιαῦτα ποιητῶν· συγκοπὴν γὰρ ποιοῦντες μετασχηματίζουσι, καὶ τὸ θηλυκὸν πρὸς τὸ πάθος. ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ γέγαα, ὅθεν τὸ γεγαυῖα, τὸ γεγώς, ὅθεν τὸ γεγῶσα. κἀπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως οἷς δὴ ἠκολούθησε καὶ τὸ τεθνεῶσα, καίτοι ἀπὸ τοῦ τέθνεα, ἀπαθοῦς ὄν.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐπὶ δὲ τῶν μέσων καὶ παθητικῶν καθόλου τοῖς μὲν ἔχουσι τὸ μι κλιτικόν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μενος, ἡ τοῦ ἀρσενικοῦ μετοχὴ γίνεται. τύπτομαι, ὁ τυπτόμενος, ἐτυψάμην, ὁ τυψάμενος. τοῖς δὲ μὴ ἔχουσιν, ἀλλὰ εἰς ην λήγουσι, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς εις, ὁ σχηματισμός, ἐτύπην, ὁ τυπείς. Τὸ θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον, ἔνθα μὲν τὸ μι κλιτικόν, ἀπὸ τοῦ ἀρσενικοῦ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς νη, καὶ νον, ὁ τυπτόμενος, ἡ τυπτομένη, τὸ τυπτόμενον. ἔνθα δὲ μή, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἐνεργητικῶν. πλὴν μένοντος τοῦ λήγοντος αὐτοῦ φωνήεντος, ὡς

ἔχει

ἔχει ὁ τυφθείς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθέν. τά γε μὴν τοῦ μέσου παρακειμένου ὁμοίως παντάπασι τοῖς τοῦ ἐνεργητικοῦ, τέτυπα, ὁ τετυπώς, τοῦ τετυπότος, ἡ τετυπυῖα, τὸ τετυπός.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Τῶν δὲ εἰς μι, τὰ μὲν παθητικὰ καὶ μέσα ὡς εἴρηται, τίθεμαι, ὁ τιθέμενος. ἐθέμην, ὁ θέμενος. ἐτέθην, ὁ τεθείς. τὰ δ' ἐνεργητικά, ἀορίστοις μὲν πρώτοις, ὁμοίως τοῖς τῶν εἰς ω ληγόντων σχηματιστέον.

Δευτέροις δὲ καὶ παρατατικοῖς, εἰς σ μὲν ὀξυνομένων πᾶσιν ὁ σχηματισμός, οὐκ εἰς συλλαβὴν δὲ τὴν αὐτήν, ἀλλ' ἢ ἀναλόγως. τὸ γὰρ ἴδιον ἑκάστοις ἀρχικὸν φωνῆεν ἐπαναλαμβάνεται. τὸ δὲ ἤτοι δίχρονον, ἢ βραχύ. καὶ δίχρονον μὲν ὄν, μακροκαταληκτεῖται. βραχὺ δὲ ἀποδιφθογγοῦται, προσλήψει τοῦ ι, ἢ τοῦ υ. ἵστην, ὁ ἱστάς, ἐζεύγνυν, ὁ ζευγνύς. ἐδίδων, ὁ διδούς. ἐτίθην, ὁ τιθείς. τὸ δὲ θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον ὁμοίως τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ημι παθητικοῖς, ὁ τιθείς, ἡ τιθεῖσα, τοῦ τιθέντος, τὸ τιθέν. ὁ ἱστάς, ἡ ἱστᾶσα, τοῦ ἱστάντος, τὸ ἱστάν. ὁ διδούς, ἡ διδοῦσα, τοῦ διδόντος, τὸ διδόν. ὁ ζευγνύς, ἡ ζευγνῦσα, τοῦ ζευγνῦντος, τὸ ζευγνῦν.

ΑΠΡΟΣΩΠΟΙ ΜΕΤΟΧΑΙ.

Εἰσὶ δὲ καὶ τῶν ἀπροσώπων μετοχαὶ ἀπρόσωποι, καὶ αὗται δηλονότι τοῦ γένους οὐδετέρου, δέον, προσῆκον, δοκοῦν, καὶ δόξαν, συμβάν, ἀκουσθέν, γνωσθέν, ἀποδειχθέν, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἣ δέ τοι σχηματιστέα, οὐκ ἄδηλον. κατὰ ταυτὰ γὰρ τοῖς τῶν προσωπικῶν οὐδετέροις. αἱ δὲ τῶν προσωπικῶν ἅπασαι τρίτου προσώπου εἰσίν. ὡς καὶ τὰ ὀνόματα.

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΩΝ.

Τὰ δ' ἄρθρα διῄρηται μὲν πρότερον εἰς τὰ προτακτικὰ καὶ ὑποτακτικά, κωλύει δ' οὐδὲν καὶ τῷ ὑποτακτικῷ ὁ συνάπτοντα; τὸ προτακτικὸν τοῦ, καὶ τῷ, καὶ τῶν προφέρειν, ὅτου ἐπὶ γενικῆς, καὶ ὅτῳ ἐπὶ

δοτικῆς ἑνικοῦ, καὶ ὅτων ἐπὶ γενικῆς πληθυντικῶν. ὃν δὲ τρόπον καὶ τὸ τὶς ὄνομα προστιθέμενον κλίνεται. σχηματιζόμενον ἀεὶ τῇ τοῦ ἄρθρου πτώσει. οἷον, ὅστις οὗτινος, ᾧτινι, καὶ τἆλλα ὡσαύτως. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ ἅττα. λαμβάνεται δὲ τὰ ἄρθρα καὶ ἀντὶ ἀντωνυμιῶν. ὁ γὰρ ἀντὶ τοῦ οὗτος, καὶ τὸν ἀντὶ τοῦ τοῦτον. ταυτὸν δὲ τοῦτο παρεμφαίνει καὶ τῷ δὲ συνδέσμῳ ἐπιπλεκόμενον, οἷον, ὅδε, ἥδε, τόδε· ἀντωνυμικὰ γὰρ καὶ ταῦτα. τὰ δὲ προτακτικὰ καὶ προτασσόμενα τῶν ἐπιρρημάτων κατὰ πᾶσαν πτῶσιν, καὶ ἀριθμὸν ἀντὶ ἐπιθέτων λαμβάνεται ὀνομάτων, φυλαττομένου τοῦ τῶν ἐπιρρημάτων ἀκλίτου, ὁ πάλαι, τοῦ πάλαι, ἡ πάλαι, τὸ πάλαι. ὁ πέλας, ὁ πάνυ, ὁ ἄνω.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΤΩΝΥΜΙΩΝ.

Τῶν δὲ ἀντωνυμιῶν, ἡ ἐγὼ τὸν γε προσλαβοῦσα σύνδεσμον, ἔγωγε ὑποβιβασμῷ τοῦ τόνου προφέρεται, καὶ οὐ μόνον μείωσίν τινα ταύτῃ διὰ τὸ τοῦ συνδέσμου μειωτικὸν δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ κατάφασιν ἐνίοτε, οἷον, τὸ ναί. ταύτης δὴ σύζυγος γενικὴ ἐμοῦ, καὶ δοτικὴ, ἐμοὶ, καὶ αἰτιατικὴ, ἐμὲ, ἐγκλινόμεναι ἀποβάλλουσι τὸ ε, οἷον, τοῦτό μου σκόπει, τοῦτό μοι λέγε, τοῦτό με δίδασκε.

Τὰ δὲ δυϊκὰ καὶ πληθυντικὰ συγκεκριμένως μὲν εἴρηται πρότερον, ἀσυναιρέτως δὲ ὧδε λέγομεν. νῶϊ, νῶϊν. ἡμέες, ἡμέων. ἡμέας, ἡμῖν γὰρ δοτικὴ μοναχῶς πανταχοῦ. ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ δευτέρου προσώπου. σφῶϊ, σφῶϊν. ὑμέες, ὑμέων, ὑμέας.

Καὶ τὰ τοῦ τρίτου. σφῶε, ἐπὶ αἰτιατικῆς μόνως. ὡς καὶ σφῖν ἐπὶ δοτικῆς, σφέες, σφέων, σφέας.

ΜΟΝΑΔΙΚΑΙ ΚΤΗΤΙΚΑΙ.

Ἡ δὲ μὶν, καὶ νὶν, καὶ σφὲ μοναδικαὶ τὴν φωνήν, αἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τρίτου κτητικαί. οἷον ὁ ἑὸς, ἡ ἑὴ, τὸ ἑόν, καὶ χωρὶς τοῦ ε λέγονται, ὃς, ἣ, ὅν. κλίσις δὲ τῶν πρωτοτύπων αὐτῶν κατ' οὐδεμίαν πτωτικὴν ἀναλογίαν συμβαίνει, ἀλλὰ θετικῶς. Ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ κατ' αὐτὰς ἀριθμός.

ΣΥΝΘΕΤΟΙ.

Τῶν δὲ συνθέτων καὶ ἑαυτοῦ, καὶ χωρὶς τοῦ ε μεταλαμβάνοντος τὴν δασεῖαν τοῦ αὐ, αὑτοῦ.

ΚΤΗΤΙΚΑΙ.

Καθόλου δὲ αἱ κτητικαὶ ὁμοίως τοῖς εἰς ος τριγενέσιν ἁπλοῖς ὀνόμασι παρασχηματίζονται. ὡς ἂν ἐκεῖνα μετὰ μὲν ἄλλου τοῦ συμφώνου, τὸ θηλυκὸν παράγει εἰς η, ἔρημος, ἐρήμη. φρόνιμος, φρονίμη. μέσος, μέση. μέθυσος, μεθύση. μετὰ δὲ τοῦ ρ, εἰς α, λαμπρός, λαμπρά. σοφώτερος, σοφωτέρα. οὕτω καὶ αὗται. ὁ ἐμός, ἡ ἐμή, ὁ σός, ἡ σή. ἡμέτερος, ἡμετέρα. σφέτερος, σφετέρα. τὸ δὲ ἡμετέρη, καὶ σφετέρη, ἰωνικά.

Τῶν δὲ δεικτικῶν, ἡ ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, καὶ ἄνευ τοῦ ε λέγεται αἰολέων ἔθει. τῆς δὲ τοῦ δευτέρου προσώπου δεικτικῆς, καὶ τὸ ι ἐνίοτε προσάπτοντες τελικόν, ἐφ' ἑκάστης πτώσεως καὶ ἀριθμοῦ τε καὶ γένους λέγομεν, οὑτοσί, τουτουί, ὥσπερ ἀμέλει καὶ ταῖς κατ' ἐπιπλοκὴν τοῦ συνδέσμου ἀρθρικαῖς ἀντωνυμίαις. ὁδὶ γὰρ φαμὲν καὶ τοδί. λέγεται δ' ἡ γενικὴ τῶν δευτεροπροσωπούσης τῶν πρωτοτύπων, καὶ σέω, καὶ σεῖο, καὶ σέθεν, καὶ σεῦ. ὥσπερ ἄρα κἀπὶ τοῦ πρώτου προσώπου, ἐμέο, καὶ ἐμεῖο, καὶ ἐμέθεν, καὶ ἐμεῦ, κατὰ τὰς τῶν διαλέκτων διαφοράς. τὸ μέντοι περὶ τούτων διορίσασθαι οὐ τῇ παρούσῃ προθέσει οἰκεῖον.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ.

Τῶν δὲ προθέσεων, ἡ ἐν, καὶ ἐνὶ εὕρηται ἐν τοῖς ποιήμασι κατ' ἐπέκτασιν λεγομένη. ἔνι μέντοι μεταθέσει τοῦ τόνου, οὐκ ἔτι πρόθεσις, ἀλλ' εἰς ῥηματικὸν μεταβαίνει. ὥσπερ ἀμέλει καὶ ἡ παρά, πάρα γὰρ ἀντὶ τοῦ πάρεστι, καὶ ἔπι ἀντὶ τοῦ ἔπεστιν. ἡ δὲ εἰς, καὶ ἐς λέγεται ἀττικῶς. καὶ ἡ πρός, ποτί, καὶ προτὶ δωρικῶς. καὶ ἡ ὑπό, ὑπαί. καὶ ἡ ἀπό, ἀπαί.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΩΝ.

Τῶν δὲ ἐπιρρημάτων σχηματισμὸς ἀπὸ πάντων τῶν τοῦ λόγου με-

ρῶν γίγνοιτ' ἄν. ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ φρονίμων ὀνόματος, φρονίμως. ἀπὸ δὲ τοῦ αἴρω ῥήματος, τὸ ἄρδην. ἀπὸ δὲ τῆς εἰδότων μετοχῆς, εἰδότως. ἀπὸ τοῦ τῆς ἄρθρου τῆδε. ἀπὸ τῆς τούτων ἀντωνυμίας, οὕτως. ἀπὸ δὲ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἄνω. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐγγὺς ἐπιρρήματος, ἐγγύθεν. ἀπὸ δὲ τοῦ δὴ καὶ ποῦ καὶ θεν συνδέσμων, δήπουθεν. εἴη δ' ἂν καὶ θεματικὰ ἄλλα, οἷον τὸ ἐγγὺς καὶ χαμαί. Ἔστι δὲ χρόνου σημαντικὰ καὶ τὸ ἄψ, ἔτι, πάλιν, μέχρι. τόπου δὲ καὶ τὸ ἵνα, καὶ ἀπαντικρύ. σχέσεις δὲ τῶν τοπικῶν, τρεῖς, ἐν τόπῳ, ἐκ τόπου, εἰς τόπον, οἷον, οἴκοι, οἴκαδε, οἴκοθεν.

Ὁμοιώσεως δὲ ἠΰ, ἠΰτε. Ἀθροίσεως δὲ διωρισμένου του, καὶ τὸ πανδημεί, καὶ πασσυδί, καὶ πανοικί. Παρακελεύσεως δὲ καὶ τὸ εἶα, καὶ ἴθι. Καὶ ἐκπληκτικὸν ἔτι τὸ ἔα. Καλείσθω δὲ καί τι παρατατικὸν ἐπίρρημα, οἷον τὸ χρονίως καὶ ἐκταδόν. Καὶ διαιρετικὸν ὡρισμένως, ἀκονιτί, ἀπονιτί, ἀμελητί. Καὶ ἀορίστως, ἄνευ, ἄτερ. Καὶ ἐξαιρετικὸν, τὸ πλήν. Καὶ ἀποστατικὸν τὸ ὥστε. Καὶ διακωλυτικὸν τὸ ἐμποδών. Καὶ ἐπικρυπτικὸν τὸ λάθρα. Καὶ ἐμφατικὸν, τὸ διαρρήδην, ἀναφανδόν. ἀλλὰ γὰρ τὸ πρὸς τὸ σημαινόμενον ὀνομάζειν καθέκαστον, ἄπειρόν τε καὶ ὀνομαθέντα ἀνάγκη. διό γε ἄμεινον ἴσως δέκα καὶ τὰ ἐπιρρημάτων γένη θέσθαι ἐκεῖνα, οὐσίαν, ποιόν. ποσόν, πρός τι, ποῦ, πότε, ποιεῖν, πάσχειν, κεῖσθαι, ἔχειν. καὶ ἕκαστα ἐπί τι τούτων πειρᾶσθαι ἀνάγειν. οἷον, οὐσιωδῶς, ἐμψύχως, φυσικῶς, ἀναφέρεται ἐπὶ τὴν οὐσίαν.

Εὖ, ἡδέως, ῥαδίως, κυνηδόν, ὥσπερ, ὥστε, λίαν, πάνυ, ἠρέμα, πάντως, ἦ, δηλαδή, νή, ναί, ἥκιστα, οὐ, μή, μά, ἴσως, ἰδού, ὦ, ἀναγνωστέον, εἴθε, ἰού, φεῦ, ἆ, εὖ ἄν, ἄγε, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποιόν.

Ἅπαξ, δὶς, τρὶς, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποσόν.

Δεσποτικῶς, δουλικῶς, ἴσως, ὁμοίως, πολλάκις, ὀλιγάκις, μεγάλως, μᾶλλον, ἧττον, ἅμα, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πρός τι. Ἄνω, κάτω, ὧδε, ἐκεῖ, ἐνθάδε, πόρρω, ἐγγύς, χωρὶς ἔξω, ἔσω, ἐναντίον, χαμαί, ἄψ,

ὅθεν

ὅθεν, ἔνθα, ἐπέκεινα, πέραν, μεταξὺ, ἔνθεν, ὅθι, ἵνα, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποῦ. Νῦν, τότε, αὖθις, τέως, ἡνίκα, ἔπειτα. σήμερον, αὔριον, πάλιν, εὐθὺς, ὕστερον, παραχρῆμα, ἐξαίφνης, αὐτίκα, ὄφρα, τόφρα, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πότε. Δραστικῶς, θεωρητικῶς, τμήδην, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποιεῖν. παθητικῶς, πεποιημένως, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πάσχειν.

Συλλήβδην, ἀθρόως, ἄνευ, χωρὶς, ἐφεξῆς, μίγδην, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ κεῖσθαι. Ὡπλισμένως, ὑποδεδεμένως, περιεκτικῶς, στεφανοφόρως, δαφνοφόρως, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ἔχειν.

Σκεπτέον δὲ βέλτιον τὰς διαφοράς.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ.

Σύνδεσμοι μὲν συμπλεκτικοὶ, καὶ ἠμὲν, ἠδὲ, ἀτὰρ, αὐτὰρ, ἤτοι. Διαζευκτικὸς, ἢ καὶ ἠέ. Αἰτιολογικὸς δὲ, καὶ ὄφρα, ἕνεκα, οὕνεκα. Παραπληρωματικὸς δὲ, ὡς ὁ νὺ, ὅς καὶ νῦν λέγεται, ὡς θὴν, ἂν, ἄρ, κέν. Ἐναντιωματικὸς δὲ, ὡς ὁ ἔμπης, ὡς ὁ πλήν. Καὶ πολλοὶ δὲ οἱ αὐτοὶ πολλαχῶς λέγονται, οἷον, ὁ μὲν ἀλλὰ. ὡς συμπλεκτικῶς ὡς συλλογιστικῶς. ὁ δὲ γὲ, παραπληρωματικῶς καὶ μειωτικῶς καὶ αἰτιολογικῶς. ὁ δὲ ἂν παραπληρωματικῶς καὶ συμπλεκτικῶς καὶ δυνητικῶς. ὁ δὲ ἢ διαζευκτικῶς, καὶ διαπορητικῶς καὶ ἐπιλεκτικῶς καὶ ἀναιρετικῶς. ὁ δὲ δὴ καὶ παραπληρωματικῶς, καὶ συλλογιστικῶς, καὶ περιγραφικῶς. ὁ δὲ περ καὶ ἐναντιωματικῶς, καὶ μειωτικῶς. ὁ δὲ ὅτι ὡς αἰτιολογικῶς, ὡς ἐπιβεβαιωτικῶς. ὁ δὲ δὲ ὡς συμπλεκτικῶς, καὶ συλλογιστικῶς, καὶ περιγραφικῶς. Καὶ περὶ μὲν τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν, ταῦτα ἔτι εἰς κλίσιν τε ὡς σχηματισμὸν συμμέτρως εἰρήσθω, καὶ ἱκανῶς, ὡς ἐν δευτέρῳ εἰσαγωγῆς.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΗΣ ΘΕΟ-
ΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ, ΕΝ ΒΑΣΙ
ΛΕΙΑ ΠΑΡ' ΙΩΑΝΝΗ ΦΡΩΒΕΝΙΩ. ͵ΑΦΗΙ
ΑΠΟ ΤΗΣ ΘΕΟΓΟΝΙΑΣ ΕΝΙΑΥΤΩ
ΜΗΝΙ ΣΚΙΡΟΦΟΡΙΩΝΙ.

IO: FROBENIVS LECTORI S.

Theodori ſecundum ab Eraſmo doctiſſime uerſum, cum iam noſtris typis excuſus eſſet, cuidam ex amicis docto homini relegendũ dedimus, qui compluſcula amanuenſis qui librũ deſcripſit errata animaduertit. Subiecimus autem hic id erratorũ omne, quo librum ipſe tuum in germanam lectionẽ reſtituere queas. Vale.

K. charta quarta, facie prima, uerſu quinto, δμὸς, legat' δμῶς. L. char. 2. fa. 1. uer. 15. ξῶζ ξωγὸς, leg. ξῶξ ξωγὸς. Eadẽ char. fa. 1 uer. 16. πλῶξ, πλωκὸς, leg. πτῶξ, πτωκὸς. M. char. 2. fa. 2. uer. 6. Sin in ου non purũ, leg. Sin in nõ purũ. Eadẽ char. uer. 25. in ſibi reſpondentem mutam. leg. in ſibi reſpondentem tenuem. M char. 3. fa. 1. uer. 19. φθόϊδες, φθοῖς, tabes, tabes, φθόϊδας, φθοῖς, has tabes. leg. φθόϊδες, φθοῖς, placẽtæ, placẽtæ, φθόϊδες, φθοῖς, has placentas. M, charta 4. fa. 1. uerſu 25. accidentia explicatis, leg. accidentia explicatum. M. 4. fa. 1. uer. 27. εἴψω, coquo & ἠλέξω, leg. ἕψω, coquo & ἀλέξω. N. 1. fa, 2. uer. 2. Quod ſi præſens dyſſillabũ utrũq; habuerit in penultima ε uidelicet immutabili præcedente uel ſequẽte tñ ferè, leg. Qd' ſi p̃ſens dyſſillabũ, utcũq; habuerit in penultima ε uidelicet ĩmutabili p̃cedẽte uel ſequẽte tũ ferè ε. N, 4. fa. 1. uer. 24. κέχϱικα, leg. κέκϱικα. Eadẽ char. uer. 25. κέχϱημαι, leg. κέκϱιμαι. O 2. fa. 1. uerſu. 5. ἔθοσαν, leg. ἔδοσαν. O, 2. fa. 2. uer. 16. in præterito pfecto, & ſecũdo indefinito, leg. in p̃terito imperfecto &c. O, 4. fa. 2. uer. 18. Quẽadmodũ in præteris imperfectis & indefinitis uerborũ in ω deſinentiũ, leg. Quemadmodũ in primis & ſecundis indefinitis uerborũ paſſiuorũ. P, char. 3. fa. 1. uer. 13., More Aeolico profe

runtur

runtur in μι, leg. More Aeolico proferuntur, μι uerso in κμ. P,char.4.fa.1.uersu 17. à futuri,leg.& futuri. Q,char. 1. fa.2. uersu 11. penultimam utrunque productam, legatur, penultimam utcunque productam. Q, charta 3. facie 1. uersu 15. In præsenti & præterito perfecto, leg. In præsenti & præterito imperfecto. R, charta prima,facie 2.uersu 7. ἢ τετυπε͂α, leg. ἢ τετυπῆα. R, charta 2. facie 2. uersu quarto., sed non etiam affirmationē, leg. sed nonnunquam etiam affirmationem.

INDEX DVERNIONVM.

A
Theodori Gazæ
insultiunt
Grammaticæ
B
De nomine
Exemplum
τὰ ἄλλω
C
Quarta forma
καλλίων
Tempora
D
Indefinitum
Passiua
ἐὰν τύπτηκτον
E
Præteritum
Infinitum

Indicatiuum
F
Subiunctiuum
Subiunctiuum
Infinitum
G
Optatiuum
Infinitum
Imperatiuum
H
De participio
nominis
Relatiuum
I
Theodori Gazæ
tionem autem
Inflexio
R
neuolus

βασιλικὸν
referuntur
L
In as desinentia
partim per x
cæterum in
M
Proprium
Item in ap.
in penultima
N
τύψω uerberabo
audiui
ta,quæ respon.
O
pono τίθημι
Secunda rursus
mutata in
P

positus